Uncorrected/Not for Publication
1

അനുസ്മരണം

ഒന്നാം കേരള നിയമസഭയുടെ ആദ്യ സമ്മേളനത്തിന്റെ അറുപതാം വാർഷികം സംബന്ധിച്ച അനുസ്മരണം

മി. സ്പീക്കർ: ചരിത്രത്തിലെ അതിനിർണ്ണായകമായ ഒരു സുദിനമാണിന്ന്. ഓർമ്മകളിലേക്കുള്ള ഒരു എത്തിനോട്ടം. കേരളം കടന്നുവന്ന വഴികളെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മ പുതുക്കാനുള്ള ഒരവസരം. കേരള മാതൃകയിലുള്ള വികസന കുതിപ്പിലേയ്ക്ക് വാതായനങ്ങൾ തുറന്ന് നാം ഉയർന്നുപോയ അനുഭവങ്ങൾക്കാകെ സാക്ഷ്യം വഹിച്ച ഒരു സഭാഹാളാണിത്. ഐക്യകേരളത്തിലെ ആദ്യ നിയമസഭാ സമ്മേളനം ചേർന്നത് 1957 ഏപ്രിൽ മാസം 27-ാം തീയതിയായിരുന്നു. അതിന്റെ 60 വർഷമാണ് ഇന്ന് പിന്നിടുന്നത്. ഈ അറുപതാം വാർഷികാഘോഷത്തിൽ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ വൈവിധ്യപൂർണ്ണമായ നിരവധി ആഘോഷപരിപാടികളും സംവാദങ്ങളും നമ്മൾ സംഘടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഏപ്രിൽ 27-ാം തീയതി നിയമസഭാ ദിനമായിട്ടാണ് നമ്മൾ ആചരിച്ചുവരുന്നത്. ഈ ദിനം അങ്ങേയറ്റം പ്രാധാന്യത്തോടുകൂടി ആചരിക്കാനും നമുക്ക് മുൻപേ നടന്നുപോയ ജനനേതാക്കളുടെ ദീപ്തമായ സ്മരണകൾക്കു മുന്നിൽ ആദരവ് അർപ്പിക്കാനും ഉള്ള കടമയാണ് നാം

നിർവ്വഹിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ ജനാധിപത്യ വഴിത്താരയിൽ ഒരു സുപ്രധാനമായ നാഴികക്കല്ലാണ് ഈ സമ്മേളനം. ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ധാർമ്മികതയും അനുഭവങ്ങളും കേരളീയ സമൂഹത്തിന് രൂപപ്പെടുത്തിയത് ഈ സഭാഹാളിൽ വച്ചാണ്. കേരളം കടന്നുവന്ന വഴികളെക്കുറിച്ച് പരിശോധിക്കുമ്പോൾ വിപ്ലവാത്മകമായ നിയമനിർമ്മാണങ്ങളിലൂടെ സാമൂഹ്യ ജീവിതത്തെ മാറ്റിമറിക്കുന്നതിന് അടിത്തറ പാകിയ സഭാവേദിയാണിത്. ഇന്ത്യയിലാദ്യമായി ഒരു നിയമനിർമ്മാണസഭ രൂപീകരിച്ചത് തിരുവിതാംകൂറിലാണ്. അത് 1888 മാർച്ച് 30 ന് ആയിരുന്നു. 8 അംഗങ്ങളുള്ള ആ സഭയുടെ രൂപീകരണത്തിന് നേതൃത്വം കൊടുത്തത് ശ്രീമൂലം തിരുനാൾ രാമവർമ്മ മഹാരാജാവാണ്. അതിന് പരിമിതികളുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അത് വിപ്ലവകരമായ ഒരു കാൽവയ്പ്പായിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ ലെജിസ്ലേറ്റീവ് കൗൺസിൽ പരിമിതമായിട്ടാണെങ്കിലും ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ആദ്യ പാഠങ്ങൾ നമ്മുടെ പൊതുസമൂഹത്തിന് മുമ്പാകെ അവതരിപ്പിച്ചു. 1935-ൽ കൊച്ചി ലെജിസ്ലേറ്റീവ് കൗൺസിൽ രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടു. 1930 മുതൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മലബാർ ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോർഡ് നിലവിൽ വന്നു. അതിനുശേഷമാണ് ഐക്യകേരളത്തിന്റെ രൂപീകരണവും അതിന്റെ തുടർ ജനാധിപത്യ പ്രക്രിയകളും സംഭവിക്കുന്നത്. ഇറ്റലിയിലെ സാൻമാരിനോയ്ക്കുശേഷം

തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ആദ്യത്തെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവൺമെന്റാണ് 1957-ൽ ഇവിടെ അധികാരത്തിൽ വന്നത്. ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ മുമ്പേ നടക്കുന്ന നിരവധി നിയമനിർമ്മാണ പ്രക്രിയകൾക്ക് ആ ഗവൺമെന്റിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഈ സഭയിൽവച്ച് നേതൃത്വം കൊടുത്തു. ഒഴിപ്പിക്കൽ നിർത്തിവയ്ക്കുന്ന ബിൽ, കാർഷിക കടാശ്വാസം, വിദ്യാഭ്യാസം തുടങ്ങി നിരവധിയായ നാം ഇതിനകം ചർച്ച ചെയ്തു കഴിഞ്ഞ ബില്ലുകളുടെയെല്ലാം തുടക്കം ഈ സഭയിൽ നിന്നായിരുന്നു. അധികാര വികേന്ദ്രീകരണമെന്ന നമ്മുടെ അടിസ്ഥാന സങ്കൽപ്പത്തെ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ആദ്യ കേരള നിയമസഭയിൽ തന്നെ കേരള ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് കൗൺസിലുകൾ രൂപീകരിക്കുന്ന ബില്ല് അവതരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. നമ്മുടെ അധികാര വികേന്ദ്രീകരണ പ്രക്രിയയ്ക്ക് അടിത്തറ പാകിയ ഒരു നിയമനിർമ്മാണമായിരുന്നു അത്. അതോടൊപ്പം അതിന് മുൻപുള്ള കേരളത്തിന്റെ നിരവധി ബോധ്യങ്ങളെ മാറ്റിമറിച്ചതും ആ ഗവൺമെന്റിന്റെയും ആ നിയമസഭയിൽ നടന്ന നിയമനിർമ്മാണ പ്രക്രിയകളുടെയും നേതൃത്വത്തിലായിരുന്നു. കോളോണിയൽ പാരമ്പര്യമുള്ള ഒരു പോലീസ് സംവിധാനമാണ് ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നത്. ആ കൊളോണിയൽ പാരമ്പര്യമുള്ള പോലീസ് സംവിധാനത്തെ ജനകീയ മുഖം നൽകി ജനങ്ങളുടെ സേവകരാക്കി മാറ്റുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള പ്രഖ്യാപനവും പരിശ്രമവും അന്ന് നടന്നു.

പക്ഷേ ദീർഘമായ 60 വർഷങ്ങൾ പിന്നിടുമ്പോൾ ആ ലക്ഷ്യം പൂർത്തീകരിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നത് പരിശോധനയ്ക്ക് വിധേയമാക്കണം എന്നുകൂടി ഈ അവസരത്തിൽ ഞാൻ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്. ഈ നാട്ടിലെ പോലീസ് സേന ജനമൈത്രിയോടുകൂടി പെരുമാറണമെന്നുള്ള നിർദ്ദേശം നിരന്തരമായി നാം മുന്നോട്ടു വയ്ക്കുകയാണെങ്കിലും മുഖ്യമന്ത്രിയേയും മന്ത്രിമാരേയും ഒരുപക്ഷേ ഡി.ജി.പി.യേയും അതിന് താഴെയുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥരേയും കാണാൻ കഴിയുമെങ്കിലും അതിന്റെ താഴേയ്ക്ക് പോകുംതോറും ജനങ്ങൾ ഭയപ്പാടോടുകൂടി പോലീസിനെ സമീപിക്കുന്ന സമീപനം ഇന്നും തുടരുന്നത് നിർഭാഗ്യകരമാണ്. ജനാധിപത്യത്തിന്റെ വികാസപ്രക്രിയയിൽ നിർണ്ണായകമായ പങ്ക് വഹിക്കേണ്ട ഒരു വിഭാഗം വരുത്തേണ്ട മാറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ചുകൂടി ഗൗരവമായ ആത്മപരിശോധന നടത്തേണ്ട സന്ദർഭമാണിത്. നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തെ പ്ലാനിംഗ് ബോർഡ് രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടതും ആസൂത്രണ പ്രക്രിയയ്ക്ക് നേതൃത്വപരമായ പങ്ക് വഹിക്കാനുള്ള സാധ്യതകളുണ്ടായതും അന്നാണ്. 1958-ൽ മുഖ്യമന്ത്രി ചെയർമാനായി അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റീവ് റിഫോംസ് കൗൺസിൽ രൂപീകരിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. ആ കൗൺസിൽ മുന്നോട്ടുവച്ച ഭരണനിർവ്വഹണ പ്രക്രിയയാണ് ഇന്ന് നമ്മുടെ മൗലികരേഖയായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ ഭരണസംവിധാനത്തിന്റെ

മൗലികരേഖ എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന അസാധാരണമായ ആർജ്ജവവും ഉൾക്കാഴ്ചയുമുള്ള ഒരു റിപ്പോർട്ടായിരുന്നു അത്. പക്ഷേ ഭരണസംവിധാനം ഈ ദീർഘമായ 60 വർഷങ്ങൾക്കുശേഷവും നമ്മൾ ആഗ്രഹിക്കുന്ന നിലയിൽ മുന്നോട്ടുപോകുന്നുണ്ടോ എന്നതും ബഹുമാനപ്പെട്ട സാമാജികർ പരിശോധിക്കേണ്ടതാണ്. വേഗതയാണ് ജനങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്ന കാര്യം, എന്നാൽ വേഗതയെ തടസപ്പെടുത്തുന്ന ഘടകങ്ങൾ മറികടക്കാൻ നമുക്കിന്നും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. നമ്മുടെ ഭരണസംവിധാനത്തിന്റെ ഭാഗമായ ഡയറക്ടറേറ്റും സെക്രട്ടേറിയറ്റും സമാന്തരമായ രേഖകൾ പോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന്റെ പ്രയാസങ്ങൾ ഇന്ന് നമ്മൾ അനുഭവിക്കുകയാണ്. വേഗതയോടുകൂടിയ തീരുമാനങ്ങളും നിർവ്വഹണ സംവിധാനങ്ങളും ഉറപ്പുവരുത്താൻ ആവശ്യമായ നിയമനിർമ്മാണവും നടപടിക്രമങ്ങളും ഇനിയും ഗൗരവത്തോടുകൂടി നമുക്ക് മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകേണ്ടതുണ്ട്. ജനപ്രതിനിധികൾ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളും ഉന്നയിക്കുകയും അതിനോട് പ്രതികരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പൊതുവായ ദേശീയവും സംസ്ഥാനസംബന്ധവുമായ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ ഉള്ളവരായിരിക്കണം എന്നായിരുന്നു ആദ്യഘട്ടത്തിലെ ധാരണയും പ്രവർത്തിയും. എന്നാൽ പലപ്പോഴും ഇന്നത്തെ ജനപ്രാതിനിധ്യത്തിന്റെ സ്വഭാവക്രമങ്ങൾ

മാറിമറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്ന് ഞാൻ ഉൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ ജനപ്രതിനിധികളും പരിശോധിക്കേണ്ട ഒരു വിഷയമാണ്. പ്രാദേശിക വികസന പ്രക്രിയകളിലൂടെ പ്രദേശികമായ പ്രാതിനിധ്യത്തിന്റെ നിലപാട് ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുമ്പോൾ സംസ്ഥാനത്തിന്റെയും ദേശീയ താൽപ്പര്യങ്ങളുടേയും വക്താക്കളായി മാറുന്ന കാര്യത്തിൽ നമുക്ക് കുറവ് സംഭവിക്കുന്നുണ്ടോ. നിയമനിർമ്മാണത്തിലും അതുപോലെയുള്ള പരമപ്രധാനമായ കാര്യത്തിൽ പങ്കുവഹിക്കാനും നമുക്ക് സംഭവിക്കുന്ന കുറവുകൾ എന്തെല്ലാമാണെന്ന് പരിശോധിക്കുന്നതും നന്നായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് ഒരു ജനപ്രതിനിധി എന്നു മാത്രമല്ല ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ഒരു പാഠശാലയാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ നിയമസഭകളും പാർലമെന്റും. ജനാധിപത്യത്തിന്റെ മൂല്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും, ധാർമ്മികതയെ സംബന്ധിച്ചും പൊതുസമൂഹത്തിനുമുന്നിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കേണ്ട ഒരു പ്രദർശനശാല കൂടിയാണ് നമ്മുടെ നിയമസഭ. ജനാധിപത്യത്തിന്റെ പാഠശാല എന്ന നിലയിൽ ഉന്നതമായ, ഉദാത്തമായ ജനാധിപത്യ ധാർമ്മികത പൊതുസമൂഹത്തിലേക്ക് പ്രസരിപ്പിക്കാൻ നമുക്ക് കഴിയുന്നുണ്ടോ എന്നുകൂടി സ്വയം വിമർശനത്തിൽ നമ്മൾ പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കേരളീയ വികസനത്തെ സംബന്ധിച്ച് വ്യത്യസ്തങ്ങളായ അഭിപ്രായങ്ങൾ പലപ്പോഴും ഇവിടെ രൂപപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ വികസന മാതൃകയെ

സംബന്ധിച്ച് ശരിയും തെറ്റുമായ നിലപാടുകൾ യോജിപ്പും വിയോജിപ്പും രൂപപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ വികസനത്തിന്റെ വലിയ മാതൃക നമ്മൾ സൃഷ്ടിച്ചുവെങ്കിലും നമുക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ട അവസരങ്ങളുടെ ചരിത്രവും ഉണ്ട് എന്ന് ഓർമ്മിക്കണം. കേരളത്തിന്റെ വികസനരംഗത്ത് ഭരണകക്ഷികൾക്കും പ്രതിപക്ഷങ്ങൾക്കും ഒരു പൊതുസമവായം ചില മേഖലകളിലെങ്കിലും ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയുമോ എന്ന് ഈ അവസരത്തിൽ ഗൗരവമായി പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കേരളത്തിന് നഷ്ടപ്പെട്ട അവസരങ്ങൾ എന്താണെന്ന് ഒന്നൊന്നായി ഇവിടെ വിശദീകരിക്കുന്നില്ല. LNG ആയാലും ദേശീയപാതയായാലും കരിമണൽ ഖനനം പോലെയുള്ള കേരളത്തിന്റെ സമ്പത്തിനെ ഫലപ്രദമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന വിഷയങ്ങളിലായാലും നിയതമായ നിശ്ചിതമായ ഒരു തീരുമാനം എടുക്കുന്നതിൽ നമുക്ക് യോജിപ്പോടുകൂടി മുന്നോട്ടുപോകാൻ സാധിക്കണം. ജനാധിപത്യത്തിലെ സുപ്രധാനമായൊരു നാഴികക്കല്ലായി കാണാവുന്ന, ഒരു തൂണായി കാണാവുന്ന മാധ്യമങ്ങൾ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഒരു നല്ല നിലപാട് സ്വീകരിക്കും എന്നുകൂടി ഉറപ്പുവരുത്താൻ നമുക്ക് സാധിക്കും. നിയമനിർമ്മാണത്തിന് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുവാനും നിയമനിർമ്മാണസഭയുടെ പ്രാഥമികമായ കടമയായ നിയമനിർമ്മാണം പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട ജനവിഭാഗങ്ങളുടെ

ഭരണഘടനാപരമായ സംരക്ഷണം ഉറപ്പുവരുത്താനുള്ള എല്ലാ ബാധ്യതയും ഏറ്റെടുക്കാൻ കഴിയാവുന്ന നിലയിൽ വളരെ ഉജ്ജ്വലമായ കടമകൾ ഏറ്റെടുക്കാൻ ഭാവിയിലും ഈ സഭയ്ക്ക് സാധിക്കട്ടെയെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് ഈ അറുപതാം വാർഷികത്തിൽ ഈ സഭയിൽ ഒത്തുചേർന്ന മുഴുവൻ അംഗങ്ങളേയും ചെയർ അഭിവാദ്യം ചെയ്യുന്നു.

മുഖ്യമന്ത്രി (ശ്രീ. പിണറായി വിജയൻ): സർ, ഈ ഘട്ടത്തിൽ അങ്ങ് പ്രകടിപ്പിച്ച അഭിപ്രായത്തോട് പൂർണ്ണമായും യോജിക്കുകയാണ്. നമ്മുടെ നിയമസഭയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അങ്ങ് സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ ചരിത്രപ്രധാനമായ ഒരു ദിനമാണ് ഇന്ന്. ഐക്യകേരള സംസ്ഥാനം രൂപം കൊണ്ടതിനുശേഷം ആദ്യത്തെ നിയമസഭ സമ്മേളിച്ചതിന്റെ 60-ാം വാർഷിക ദിനമാണ് ഇന്നുനാം ഇവിടെ സമ്മേളിച്ചുകൊണ്ട് ആചരിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ ഗൃഹാതുരത്വം കലർന്ന ധാരാളം ഓർമ്മകൾ ഈ നിയമസഭാ മന്ദിരത്തിൽ സ്പന്ദിച്ചുനിൽക്കുന്നുണ്ട്. അത്തരമൊരവസരത്തിൽക്കൂടിയാണ് ഈ സമ്മേളനം ചേരുന്നത്. ആദ്യ നിയമസഭാ സ്പീക്കർ ആയിരുന്ന ആർ. ശങ്കരനാരായണൻ തമ്പിയുടെയും ആദ്യ മുഖ്യമന്ത്രിയായിരുന്ന ഇ. എം. എസ്. നമ്പൂതിരിപ്പാടിന്റെയും മറ്റ് ഒട്ടേറെ മഹത് വ്യക്തിത്വങ്ങളുടെയും ചിന്തകൾകൊണ്ടും

ശബ്ദംകൊണ്ടും മുഖരിതമായ സഭാന്തരീക്ഷമാണ് ഇവിടെ. കേരളത്തിന്റെ ഭാഗധേയം നിർണ്ണയിക്കുന്നതിൽ വളരെ നിർണ്ണായകമായ ഇടപെടലുകളും, അതിന്റെ ഭാഗമായുള്ള പുരോഗമനാത്മകമായ എത്രയോ നിയമനിർമ്മാണങ്ങളും ഈ സഭയിൽ പാസ്സാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ചിലത് അങ്ങുതന്നെ ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അതിന്റെ ഭാഗമായി സജീവമായ ഒട്ടേറെ സംവാദങ്ങൾ ഈ സഭയിൽ ഉയർന്നുവന്നിട്ടുമുണ്ട്. ജനക്ഷേമകരമായ വികസനത്തിൽ ഊന്നിക്കൊണ്ടുള്ള വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ധാരാളം തീരുമാനങ്ങൾ ഈ സഭാവേദിയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുമുണ്ട്. അങ്ങനെയെല്ലാമുള്ള ചരിത്രത്തിന്റേതായ ഒരു ഗന്ധം പടർന്നുനിൽക്കുന്ന അന്തരീക്ഷമാണ് ഇവിടെയുള്ളത്. നിയമസഭാ ചരിത്രത്തെക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കുമ്പോൾ അങ്ങുപറഞ്ഞതുപോലെ 1957-ലെ കാര്യം മാത്രം നമ്മൾ ആലോചിച്ചാൽ പോരാ. അങ്ങിവിടെ ശരിയായ രീതിയിൽത്തന്നെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു, 1888 മാർച്ച് 30-ന് നിയമനിർമ്മാണ കൗൺസിൽ രൂപീകരിച്ചുകൊണ്ടുണ്ടായ ഉത്തരവിന്റെ കാര്യം. ഇവിടെ ഇന്നുനാം ആലോചിക്കുമ്പോൾ, ആ കൗൺസിൽ 32 തവണ സിറ്റിംഗ് നടത്തി എന്നത് ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ട ഒരു കാര്യമാണെന്ന് തോന്നുന്നു. ഇതേ ഘട്ടത്തിൽത്തന്നെയാണ് സാമൂഹിക പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ അതിശക്തമായി നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഉയർന്നുവന്നിരുന്നത്. 1891-ലെ മലയാളി

മെമ്മോറിയൽ ഒപ്പുവയ്ക്കൽ ഈ ഘട്ടത്തിലാണ്. അതിനെത്തുടർന്ന് വിപുലമായ രീതിയിൽ ജനപ്രാതിനിധ്യമുള്ള തലത്തിൽ സഭയെ ഉടച്ചുവാർക്കുന്നതിനുള്ള പ്രക്ഷോഭങ്ങളാണ് ഇവിടെ ഉയർന്നുവന്നിട്ടുള്ളത്. കാരണം, അതിന് മുന്നിലുണ്ടായിരുന്ന, ആ ഘട്ടത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്ന സഭയുടെ കാര്യങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ ഉപദേശക സ്വഭാവം മാത്രമേ ആ കൗൺസിലിന് ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടുതന്നെ സഭയെ ഉടച്ചുവാർക്കാനുള്ള പ്രക്ഷോഭങ്ങൾ ഉയർന്നുവന്നു. വലിയ ഒരളവിൽ അത് വിജയിക്കുകയും ചെയ്തു. 1904 ആയപ്പോഴേയ്ക്കും ശ്രീമൂലം പ്രജാസഭ രൂപപ്പെടുന്ന നിലയുണ്ടായി. എന്നാൽ ആ സഭ മുഖ്യമായും ഭൂ-ഉടമകളുടെയും വ്യാപാരികളുടെയും സഭയായിരുന്നു. ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ ഭരണാധികാരികളെ അറിയിക്കുക, ഭരണാധികാരികളുടെ നയങ്ങൾ ജനങ്ങളെ അറിയിക്കുക ഇങ്ങനെ രണ്ടുതരത്തിലുള്ള അധികാരങ്ങളാണ് അല്ലെങ്കിൽ ചുമതലകളാണ് അവരിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരുന്നത്. പേഷ്കാർമാരാണ് അംഗങ്ങളെ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത്. ഇതിന്റെ ജനാധിപത്യ സ്വഭാവം എത്രമേൽ പരിമിതമായിരുന്നുവെന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല. അന്നത്തെ വോട്ടവകാശനില നോക്കിയാൽ മതി. അത് സമ്പത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നു. ആറായിരം രൂപയോ, ഇന്നത്തെ ആറായിരം രൂപയല്ല, അന്നത്തെ ആറായിരം രൂപയോ

അതിന് മുകളിലോ വാർഷിക വരുമാനമുള്ളവർക്ക് മാത്രമേ വോട്ടവകാശം ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതായത് അതിസമ്പന്നരിലേയ്ക്ക് ചുരുങ്ങിയതും ഒരു ചെറിയ ന്യൂനപക്ഷത്തിൽ ഒതുങ്ങിനിന്നതുമായ അതിപരിമിതമായ സംവിധാനമായിരുന്നു അത്. ഇന്ന് വി.ജെ.ടി. ഹാൾ എന്നറിയപ്പെടുന്ന വിക്ടോറിയ ജൂബിലി ടൗൺ ഹാളിലായിരുന്നു ശ്രീമൂലം പ്രജാസഭയുടെ ആദ്യ സമ്മേളനം. എന്നാൽ അതിനും നാട്ടിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഉപയോഗപ്രദമായ ഒരു പങ്ക് നിർവ്വഹിക്കാനായി. അത് ഭരണകാര്യത്തിലുള്ള ജനവികാരം ഒരു ചെറിയ അളവിൽ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതിന് ആ സമിതി ഉപകരിക്കപ്പെട്ടുവെന്നതാണ്. ലെജിസ്ലേറ്റീവ് കൗൺസിലും പ്രജാസഭയും ഒരുപോലെ ആ ഘട്ടത്തിൽ നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്തു. അവിടെ കുമാരനാശാനേയും അയ്യങ്കാളിയേയും പോലുള്ളവരുടെ ഉജ്ജ്വലങ്ങളായ പ്രസംഗങ്ങൾകൂടിയുണ്ടായി. ആ തരത്തിൽ ചരിത്രത്തിൽ ശ്രീമൂലം പ്രജാസഭ പ്രത്യേകമായിത്തന്നെ അടയാളപ്പെട്ട് നിൽക്കുന്നു. ആ പ്രസംഗങ്ങളാകട്ടെ സാമൂഹ്യനീതിക്കുവേണ്ടിയുള്ള അതിശക്തങ്ങളായ ശബ്ദങ്ങളായിരുന്നു. കേരള നിയമസഭയുടെ ആറ് ദശക കാലയളവിലെ നിയമനിർമ്മാണ രംഗത്തെ സംഭാവനകളെക്കുറിച്ച് അങ്ങ് പ്രത്യേകം സൂചിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. പുരോഗമനപരവും വിപ്ലവാത്മകവുമായ അനേകം നിയമനിർമ്മാണങ്ങൾക്ക് ഈ സഭ വേദിയായിട്ടുണ്ട്.

മറ്റ് സംസ്ഥാനങ്ങളുമായി തട്ടിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ കേരള നിയമസഭ ഈ കാലയളവിൽ പാസ്സാക്കിയ പല നിയമങ്ങളും സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സാമൂഹിക-സാമ്പത്തിക-രാഷ്ട്രീയ മണ്ഡലങ്ങളിലും ജനജീവിതത്തിലും ദൂരവ്യാപകമായ ഫലങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇന്നലെ ഒരു പ്രത്യേക അനുഭവമുണ്ടായി, നമ്മുടെ ഗവർണ്ണർ നേരത്തെ സുപ്രീം കോടതിയുടെ ചീഫ് ജസ്റ്റിസായിരുന്ന ആളാണല്ലോ; കേരള നിയമസഭ പാസ്സാക്കിയിട്ടുള്ള നിയമങ്ങൾ പല സംസ്ഥാനങ്ങളും മാതൃകയായി എടുത്ത് അത്തരത്തിലുള്ള നിയമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാൻ തയ്യാറായിട്ടുണ്ട് എന്ന് അദ്ദേഹം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഭവം വച്ച് പറയുകയുണ്ടായി. അത്തരത്തിലുള്ള ഒട്ടേറെ നിയമനിർമ്മാണങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം കൊടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞ സഭയാണിത്. മറ്റ് സംസ്ഥാനങ്ങൾ മാത്രമല്ല കേന്ദ്ര സർക്കാർപോലും ഇവിടത്തെ നിയമങ്ങളുടെ ചുവടുപിടിച്ച് നിയമങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട് എന്നത് നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയും. കേരളത്തിലെ ജനപ്രതിനിധികളുടെ സഭ എന്ന പൂർണ്ണമായ അർത്ഥത്തിൽ അതിന്റെ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചതിന്റെ വിശദാംശങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ പഴയതിന്റെ പ്രസക്തി നമ്മൾ മറന്നുപോകാൻ പാടില്ല. ഒട്ടേറെ അധികാരങ്ങളില്ലാത്ത സഭകളായിരുന്നുവെങ്കിലും ഈ പൂർണ്ണമായ പ്രാതിനിധ്യമുള്ള സഭയിലേയ്ക്ക് എത്തുന്നതിന് അത്തരം സഭകൾ വലിയ പങ്കുവഹിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നത് നാം

ഓർക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ ക്ഷേത്രപ്രവേശന വിളംബരം ഉൾപ്പെടെയുള്ള വിളംബരങ്ങൾ കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹിക-രാഷ്ട്രീയ ചരിത്രത്തിൽ വഹിച്ച പങ്ക് നിസ്തുലമായിട്ടുള്ളതാണ്. രാജകീയ വിളംബരങ്ങളിലൂടെ തിരുവിതാംകൂറിലെ വിവിധ സമുദായങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തിനായി ജന്മി കുടിയാൻ ആക്ട്, നായർ ആക്ട്, ഈഴവ ആക്ട്, നാഞ്ചിനാട് വെള്ളാള ആക്ട്, ട്രാവൻകൂർ ക്ഷത്രിയ ആക്ട് ഇവയെല്ലാം നിലവിൽ വന്നത് വിസ്മരിക്കാൻ കഴിയുന്ന കാര്യമല്ല. ഭാഷാ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു സംസ്ഥാനമായി മാറിയതിനുശേഷം 1957 ഏപ്രിൽ ആദ്യം നിലവിൽവന്ന ഒന്നാം കേരള നിയമസഭ നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റേതായ മഹത്തായ ഒരു ചരിത്രമാണ് കേരളത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ചത്. സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഇതേവരെയുള്ള സാമൂഹിക സാമ്പത്തിക രാഷ്ട്രീയ വികസനത്തിന് അടിത്തറയായി മാറിയ നിരവധി പുരോഗമനാത്മകമായ നിയമനിർമ്മാണങ്ങൾക്ക് ഈ സഭ ആ കാലത്തുതന്നെ വേദിയായി മാറി. അങ്ങ് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ ഭൂപരിഷ്ക്കരണം, തൊഴിലാളി ക്ഷേമം, വിദ്യാഭ്യാസം, തദ്ദേശസ്വയംഭരണം, സാമൂഹികക്ഷേമം തുടങ്ങിയ മേഖലകളിൽ സദുദ്ദേശപരമായ പല നിയമനിർമ്മാണങ്ങൾക്കും തുടക്കംകുറിക്കാൻ ഒന്നാം കേരള നിയമസഭയ്ക്ക് കഴിഞ്ഞിരുന്നു. 1957-ലെ കേരള കാർഷികബന്ധ ബിൽ കേരളത്തിലെ ഭൂഉടമ കുടിയാൻ ബന്ധങ്ങളിൽ സമഗ്രവും സമൂലവുമായ പരിഷ്ക്കാരങ്ങൾ

കൊണ്ടുവന്നു. കൃഷിഭൂമി കർഷകന് എന്ന മുദ്രാവാക്യം യാഥാർത്ഥ്യമാക്കുന്നതിൽ ഈ നിയമ നിർമ്മാണം വലിയ പങ്ക് വഹിച്ചു. ഭൂപരിഷ്കരണ നിയമം ഭൂപരിഷ്കരണ രംഗത്ത് വലിയ ചലനങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു. കേരളത്തിന്റെ വികസനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് കേരള മോഡൽ എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഇതിന്റെ പ്രത്യേകതയെക്കുറിച്ച് വിലയിരുത്തുന്ന എല്ലാപേരും അതിൽ ഭൂപരിഷ്കരണം വഹിച്ച പങ്ക് അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ട്. കൃഷിഭൂമിയിൽനിന്ന് കർഷകരെ ഒഴിപ്പിക്കുന്നത് തടയുന്നതിനും കുടിയാൻമാർക്ക് ഉടമസ്ഥാവകാശം നൽകുന്നതിനും കൈവശം വയ്ക്കാവുന്ന ഭൂമിക്ക് പരിധി ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിനും പരിധിയിൽ കവിഞ്ഞ ഭൂമി സർക്കാരിൽ നിക്ഷിപ്തമാക്കുന്നതിനും ഇതുമൂലം സാധിക്കുകയും ചെയ്തു. അതോടൊപ്പം തൊഴിലാളികൾക്ക് മെച്ചപ്പെട്ട തൊഴിൽ സാഹചര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനും പ്രോവിഡന്റ് ഫണ്ടുപോലെയുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾ ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതിനും വിവിധ മേഖലകളിലെ തൊഴിലാളികൾക്ക് ക്ഷേമനിധികൾ രൂപീകരിക്കുന്നതിനുമെല്ലാം ഈ സഭ കാലാകാലങ്ങളിൽ പാസ്സാക്കിയ നിയമങ്ങൾ വഴിവച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നത് വസ്തുതയാണ്. 1958-ലെ കേരള എഡ്യൂക്കേഷൻ ആക്ട് വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് വിപ്ലവാത്മകമായ മാറ്റങ്ങളാണ് സൃഷ്ടിച്ചത്. വിവിധ സർവ്വകലാശാലകൾക്കായുള്ള നിയമങ്ങൾ സംസ്ഥാനത്തെ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് പ്രത്യേകമായ ഉണർവ്

നൽകുകയുണ്ടായി. ഇതിന്റെ ഭാഗമായി സംസ്ഥാനത്തെ പൊതുവിദ്യാഭ്യാസ രംഗം മെച്ചപ്പെടുകയും സാർവ്വത്രികമായ വിദ്യാഭ്യാസം ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതിന് കഴിയുകയും ചെയ്തു. ജനാധിപത്യത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ശക്തി കുടികൊള്ളുന്നത് അധികാര വികേന്ദ്രീകരണത്തിലാണെന്ന് അന്ന് ആ ഘട്ടത്തിൽ സർക്കാർ മനസ്സിലാക്കുകയും അതിനുതകുന്ന നടപടികൾ ഈ സഭ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തത് അങ്ങുതന്നെ പരാമർശിക്കുകയുണ്ടായി. ഞാൻ അതിന്റെ ആവർത്തനത്തിലേയ്ക്ക് കടക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും കേരള ഡിസ്ട്രിക്ട് അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ ആക്ട് ജില്ലാ കൗൺസിലുകൾ രൂപീകരിക്കുന്നതിനും ഈ രംഗത്ത് മാറ്റങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്നതിനും സഹായിച്ച കാര്യം നാം ഓർക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ തുടർച്ചയായി 1960-ലെ കേരള പഞ്ചായത്ത് രാജ് ആക്ട്, മുനിസിപ്പാലിറ്റീസ് ആക്ട്, 1961-ലെ കേരള മുൻസിപ്പൽ കോർപ്പറേഷൻ ആക്ട് ഇവയെല്ലാം എടുത്തുപറയേണ്ട നിയമനിർമ്മാണങ്ങളാണ്. സംസ്ഥാനത്തെ അധികാര വികേന്ദ്രീകരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് രാജ്യത്ത് ആദ്യമായി പഞ്ചായത്തുകളിൽ ത്രിതല സംവിധാനം കൊണ്ടുവന്നത് നമ്മുടെ ഈ കൊച്ചു സംസ്ഥാനമായ കേരളമാണ്. സാമ്പത്തിക വികസനം, സാമൂഹികനീതിയിൽ അധിഷ്ഠിതമായ വികസന പദ്ധതികൾ ഇവയെല്ലാം നേരിട്ട് നടത്തുന്നതിനുള്ള അധികാരവും ഉത്തരവാദിത്വവും പഞ്ചായത്തുകൾക്ക് നൽകുകവഴി

വികസനപ്രക്രിയയിൽ ഗ്രാമങ്ങളുടെ പങ്കാളിത്തവും ജനങ്ങളുടെ ഇടപെടലുകളും കൂടുതൽ ഫലപ്രദമാക്കാൻ സാധിച്ചു. കാർഷിക രംഗത്ത് പുതുജീവൻ നൽകുന്ന നിരവധി നിയമനിർമ്മാണങ്ങൾ കേരള നിയമസഭയ്ക്ക് നടത്താൻ കഴിഞ്ഞു. കേരളത്തിലെ നെൽവയലുകളുടെയും നീർത്തടങ്ങളുടെയും സംരക്ഷണത്തിനായി പാസ്സാക്കിയ 2009- ലെ കേരള നെൽവയൽ തണ്ണീർത്തട സംരക്ഷണ ആക്ട് നെൽകൃഷി വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനും പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുന്നതിനും ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു. 2006 - ലെ കർഷക കടാശ്വാസ കമ്മീഷൻ ആക്ട്, 2008 - ലെ കേരള ഫിഷർമെൻ ഡെബ്റ്റ് റിലീഫ് കമ്മീഷൻ ആക്ട് ഇതെല്ലാം പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയേണ്ടതാണ്. 2008 - ലാണ് പ്രവാസി കേരളീയരുടെ ക്ഷേമം മുൻനിർത്തിയുള്ള നിയമവും ഈ സഭ പാസ്സാക്കിയത്. തുഞ്ചത്ത് എഴുത്തച്ഛന്റെ പേരിലുള്ള മലയാള സർവ്വകലാശാല ആക്ട് മലയാള ഭാഷയുടെയും സാഹിത്യത്തിന്റെയും കേരള സംസ്കാരത്തിന്റെയും പഠനവും ഗവേഷണവും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിന് അങ്ങേയറ്റം സഹായകരമായിത്തീർന്നു. പരിസ്ഥിതിയുടെ ശാസ്ത്രീയമായ സംരക്ഷണത്തിനും പമ്പാനദിയെ മാലിന്യമുക്തമാക്കി സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും നദീതീര സംരക്ഷണത്തിനും കേരള നിയമസഭ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം നിയമങ്ങൾ പാസ്സാക്കിയതും നാം

ഓർക്കേണ്ടതാണ്. ആരോഗ്യ മേഖലയിൽ പുത്തൻ ഉണർവ് സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ട് കേരള ആരോഗ്യ ശാസ്ത്ര സർവ്വകലാശാല ആക്ട് സംസ്ഥാനത്ത് മെഡിക്കൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഉണ്ടാക്കിയ ഐക്യരൂപം അതിന്റെ ഗുണനിലവാരം ഉയർത്തുന്നതിന് വഹിച്ച പങ്ക് പ്രത്യേകം ഓർമ്മിക്കേണ്ട കാര്യമാണ്. സംസ്ഥാനത്തെ പോലീസ് സേനയുടെ നിയന്ത്രണവും അധികാരങ്ങളും കർത്തവ്യങ്ങളും സംബന്ധിച്ച നിയമം ക്രോഡീകരിക്കുന്നതിനും ഭേദഗതി ചെയ്യുന്നതിനും ഇവിടെ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പൗരന്മാരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് ഫലപ്രദവും സമയബന്ധിതവുമായ പരിഹാരത്തിന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നതിനും നിശ്ചിത സമയപരിധിക്കുള്ളിൽ പൊതുജനങ്ങൾക്ക് സേവനം നൽകുന്നതിനും സർക്കാർ ജീവനക്കാരുടെ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധത ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതിനുമായി സേവനാവകാശ നിയമം ഇവിടെ പാസ്സാക്കുകയുണ്ടായി. ഭരണം കൂടുതൽ സുതാര്യമാക്കുന്നതിനും സർക്കാർ വിവരങ്ങളുടെ മുമ്പിലെ ഇരുമ്പുമറ പൊളിച്ച് ഏത് വിവരവും പൊതുതാൽപ്പര്യത്തിൽ ഏത് പൗരനും നൽകുന്നതിനും ഇത് അവസരമൊരുക്കി. സംസ്ഥാനത്ത് യുവജന കമ്മീഷൻ, ന്യൂനപക്ഷ കമ്മീഷൻ എന്നിവ രൂപീകരിക്കുന്നതിന് സാധിച്ചത് ഈ മേഖലയിൽ നടത്തിയ നിയമനിർമ്മാണങ്ങളുടെ ഫലമായിട്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ നോക്കിയാൽ ഒട്ടേറെ

കാര്യങ്ങൾ നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്ത് നടപ്പിലാക്കാൻ ഈ സഭാവേദിയിലൂടെ നമുക്ക് കഴിഞ്ഞിരുന്നു. കേരളത്തിന്റെ വികസന അജണ്ടകളും കാഴ്ചപ്പാടുകളും അങ്ങ് സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ കാര്യമായ തോതിൽ മാറിയേ തീരൂ എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം നാം ഉൾക്കൊള്ളേണ്ടതുണ്ട്. അങ്ങ് പറഞ്ഞതുപോലെ ഈ ഘട്ടത്തിൽ അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അഭിപ്രായ പ്രകടനങ്ങളിലേക്ക് കടക്കുന്നില്ല. അത് പ്രത്യേകമായി എല്ലാപേരുംകൂടി ചർച്ച ചെയ്യേണ്ട ഒരു വിഷയമാണ് എന്നാണ് തോന്നുന്നത്. സംസ്ഥാനത്തിന്റെ വികസനത്തിന് പ്രാധാന്യം കൊടുത്തുകൊണ്ടാണ് നമ്മുടെ സംസ്ഥാനം ഇപ്പോൾ കേരള ഇൻഫ്രാസ്ട്രക്ച്ചർ ഇൻവെസ്റ്റ്മെന്റ് ഫണ്ട് ബോർഡ് യാഥാർത്ഥ്യമാക്കുന്ന നിയമമുണ്ടാക്കിയത് എന്നത് ഓർക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ നിയമനിർമ്മാണ രംഗത്ത് ഒട്ടേറെ നേട്ടങ്ങൾ നമുക്ക് അവകാശപ്പെടാനുള്ളപ്പോൾ നാം പാസ്സാക്കി പ്രസിഡന്റിന്റെ അനുമതിക്കയച്ച് അനുമതി കാത്തുനിൽക്കുന്ന ചില നിയമങ്ങൾ ഇപ്പോഴും അനുമതി കിട്ടാതെയിരിക്കുന്നുണ്ട് എന്നതും നാം ഓർക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. അതോടൊപ്പംതന്നെ കാലികപ്രസക്തമല്ലാത്ത നിയമങ്ങളുണ്ട്. അവയുടെ ക്രോഡീകരണവും കാലഹരണപ്പെട്ടവ റദ്ദാക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമങ്ങളും നാം ഗൗരവമായി നടത്തേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. മറ്റൊരുകാര്യം ഓർഡിനൻസിന്റേതാണ്. അടിയന്തര ഘട്ടങ്ങളിൽ ഓർഡിനൻസുകൾ

ഒഴിവാക്കാനാവില്ല. എന്നാലും ഏറ്റവും അടുത്ത അവസരത്തിൽത്തന്നെ അത് സഭയിൽ ബില്ലാക്കി അവതരിപ്പിച്ച് പാസ്സാക്കാനാകണം എന്നതുതന്നെയാണ് ആ കാര്യത്തിൽ നമുക്ക് സ്വീകരിക്കാവുന്ന സമീപനം. നിയമനിർമ്മാണമാണ് നിയമസഭയുടെ പ്രധാന ധർമ്മം എന്ന കാര്യം പലപ്പോഴും നാം മറന്നുപോകാറുണ്ട്. ജനകീയ പ്രശ്നങ്ങളും രാഷ്ട്രീയ പ്രശ്നങ്ങളും സ്വാഭാവികമായും സഭയിൽ വലിയ തോതിൽ ഉയർന്നുവരികതന്നെ ചെയ്യും. അത് ഒഴിവാക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല. എന്നാൽ നിയമനിർമ്മാണ കാര്യത്തിൽ അതോടൊപ്പംതന്നെ അതിനെക്കാൾ ഉപരിയായി അതാണ് പ്രധാന ധർമ്മം എന്ന് കണ്ടുകൊണ്ട് ജാഗ്രത പുലർത്താൻ നമുക്ക് കഴിയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. അക്കാര്യത്തിലുള്ള ഒരു സ്വയം വിമർശനത്തിന് ഈ അവസരം നാം ഉപയോഗിക്കണമെന്നാണ് അഭ്യർത്ഥിക്കാനുള്ളത്. മുന്നോട്ടുള്ള യാത്രയിൽ നമുക്ക് കൈമോശം വന്നതോ, വിട്ടുപോയതോ, വിസ്മരിച്ചുപോയതോ ആയ ചിലതിനെപ്പറ്റി നാം ഗൗരവമായി ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ് ഭൂപരിഷ്ക്കരണത്തിന് ശേഷംവന്ന കൃഷിഭൂമിയുടെ തുണ്ടുവൽക്കരണമടക്കമുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ. ഒറ്റയ്ക്ക് കൃഷി എന്നത് ഇന്നത്തെ കാലത്ത് വലിയതോതിലുള്ള പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്. അവിടെയാണ് കൂട്ടായി കൃഷിചെയ്യുന്ന ഒരു രീതി ഉയർന്നുവരേണ്ടത്. അത് കൃഷിയുടെ ഉത്പാദനക്ഷമത വളർത്തുന്നതിനും

കൃഷി ആദായകരമാക്കുന്നതിനും സഹായിക്കുന്ന ഒന്നായിരിക്കും. പക്ഷെ അത്തരമൊരു സംസ്കാരത്തിലേയ്ക്ക് നമുക്ക് വേണ്ടത്ര ഉയർന്നുവരാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് വലിയതോതിലുള്ള മുന്നേറ്റം നമുക്ക് ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിലും നിലവാരം മെച്ചപ്പെടുത്താനുള്ള ഇടപെടലുകൾ ഇനിയും ശക്തമായി നമുക്ക് നടത്തേണ്ടതുണ്ട്. ചില നടപടികൾ ഇപ്പോൾ ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് കൂടുതൽ ജാഗ്രതയോടെ നമുക്ക് പൂർണ്ണതയിലേയ്ക്ക് എത്തിക്കാൻ കഴിയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ഭൂപരിഷ്കരണ രംഗത്തും കാർഷിക രംഗത്തും അധികാര വികേന്ദ്രീകരണ രംഗത്തും മറ്റും ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ സമഗ്രമായ വീണ്ടെടുപ്പായിരുന്നു ജനകീയാസൂത്രണത്തിലൂടെ നാം ലക്ഷ്യമിട്ടത്. കേരളത്തിന്റെ വികസനത്തിന്റെ ശരിയായ സ്വാദ് അനുഭവിക്കാൻ കഴിയാത്ത അനേക ലക്ഷം പാവപ്പെട്ടവർ നമ്മുടെ നാട്ടിലുണ്ട്. അവരുടെ അടുത്തേയ്ക്ക് വികസനം എത്തുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയാണ് ഇപ്പോൾ സംസ്ഥാന സർക്കാർ പ്രഖ്യാപിച്ച നാല് മിഷനുകൾ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളത്. അവരുടെ അടുത്തേയ്ക്ക് നമ്മുടെ നാടിന്റെ യഥാർത്ഥ വികസനത്തിന്റെ ഗുണം എത്തിക്കാൻ നമുക്ക് കൂട്ടായി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നമ്മുടെ നാടിന്റെ നവോത്ഥാന മൂല്യങ്ങളിലൂടെയും പുരോഗമനപരമായ ആശയങ്ങളിലൂടെയും നാം നേടിയെടുത്ത സാമൂഹിക-സാമ്പത്തിക-രാഷ്ട്രീയ

മണ്ഡലങ്ങളിലെ ഉന്നതിയും വ്യതിരിക്തതയും നമുക്ക് നിലനിർത്താൻ കഴിയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. നിലവിൽ നാം അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ചില വെല്ലുവിളികളുണ്ട്. ആ വെല്ലുവിളികൾ അതിജീവിച്ചുകൊണ്ട് വരും കാലത്തെ നിയമനിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കൂടുതൽ അർത്ഥവത്താക്കാൻ ഈ ദിനം നമുക്ക് കൂടുതൽ കരുത്ത് പകരും എന്ന് പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അങ്ങയുടെ വാക്കുകൾക്ക് പൂർണ്ണമായ പിന്തുണ നൽകിക്കൊണ്ട് അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

പ്രതിപക്ഷനേതാവ് (ശ്രീ. രമേശ് ചെന്നിത്തല): സർ, ആദ്യമായി ഈ നിയമസഭയിൽ ഇതുപോലെ ഒരു യോഗം ചേരാൻ അവസരമുണ്ടാക്കിയ സ്പീക്കറെ ഞാൻ ആത്മാർത്ഥമായി അഭിനന്ദിക്കുകയാണ്. ബഹുമാന്യനായ അങ്ങും ബഹുമാന്യനായ മുഖ്യമന്ത്രിയും പ്രകടിപ്പിച്ച അഭിപ്രായങ്ങളോട് ഞാൻ യോജിക്കുകയാണ്. 1982 ജൂൺ 24-ന് 26-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ഈ കൂറ്റൻ സെക്രട്ടേറിയറ്റിന്റെ മനോഹരമായ ഈ അസംബ്ലി മന്ദിരത്തിലേയ്ക്ക് കടന്നുവരാൻ കഴിഞ്ഞ ഒരാളാണ് ഞാൻ. 1933 ഡിസംബർ 12-ന് ബ്രിട്ടീഷ് ഇന്ത്യയിലെ ഗവർണർ ജനറൽ ലോർഡ് വെല്ലിംഗ്ടൺ തറക്കല്ലിട്ട നിയമസഭാ മന്ദിരമാണിത്. 1939 ഫെബ്രുവരി 9-ന് തിരുവിതാംകൂർ ദിവാൻ സർ സി.പി. രാമസ്വാമി അയ്യർ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്ത ഈ മന്ദിരത്തിൽ വന്നപ്പോൾ ഞാൻ അത്ഭുതത്തോടെ നിരവധി

കാര്യങ്ങൾ ഓർത്തുപോയി. ഈ നിയമസഭയ്ക്ക്, തെരഞ്ഞെടുത്ത ജനങ്ങളുടെ ആഗ്രഹങ്ങൾ പൂർത്തീകരിക്കാൻ കഴിയുമോ; ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ശ്രീകോവിലിൽ ജനങ്ങളുടെ മോഹങ്ങൾ, പ്രതീക്ഷകൾ, സ്വപ്നങ്ങൾ, ആശങ്കകൾ ഇവയെല്ലാം പൂർത്തീകരിക്കാൻ കഴിയുമോ; കേരള നിയമസഭ, കേരളത്തിലെ പാവപ്പെട്ടവരുടെ, സാധാരണക്കാരുടെ യാതനകളും ദു:ഖങ്ങളും പേറുന്ന ലക്ഷങ്ങളുടെ അടുത്തുനിന്ന് അകലത്തിലാണോ; ലെജിസ്ലേച്ചറും എക്സിക്യൂട്ടീവും തമ്മിലുള്ള ദൂരം വർദ്ധിക്കുകയാണോ; ഭരണപക്ഷവും പ്രതിപക്ഷവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ഭരണഘടന വിഭാവന ചെയ്ത രീതിയിലാണോ മുന്നോട്ടുപോകുന്നത്; ഇത്തരം ചോദ്യങ്ങളായിരുന്നു 26-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ഈ നിയമസഭയിലേയ്ക്ക് കടന്നുവന്നപ്പോൾ എന്റെ മനസ്സിനെ മദിച്ചിരുന്നത്. നാല് തവണ അസംബ്ലിയിലും നാല് തവണ പാർലമെന്റിലും പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിഞ്ഞ ഒരു എളിയ പൊതുപ്രവർത്തകനാണ് ഞാൻ. 28 വർഷക്കാലത്തെ എന്റെ പാർലമെന്ററി പ്രവർത്തനത്തിൽ രണ്ട് തവണ, 29-ാമത്തെ വയസ്സിൽ കെ. കരുണാകരന്റെ മന്ത്രിസഭയിലും കഴിഞ്ഞ തവണ ശ്രീ. ഉമ്മൻചാണ്ടിയുടെ മന്ത്രിസഭയിലും മന്ത്രിയായി പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള അവസരം എനിക്ക് ലഭിച്ചു. അതിനുശേഷവും ഇത്തരം ചോദ്യങ്ങൾ എന്റെ മനസ്സിനെ അലട്ടുന്നുണ്ട്. പാർലമെന്ററി ഡെമോക്രസിയിലൂടെ നാം നേടിയ വമ്പിച്ച നേട്ടങ്ങൾ

ഞാൻ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. ഇന്ത്യക്ക് മാതൃകയായ നിയമനിർമ്മാണങ്ങൾ പാസ്സാക്കിയ നിയമസഭയാണ് നമ്മുടേത്. അതിനേക്കാൾ വലിയൊരു കാര്യമുണ്ട്. കേരള നിയമസഭയിലെ സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റിയാണ് പാർലമെന്റിൽ സ്റ്റാന്റിംഗ് കമ്മിറ്റിയായി മാറിയത്. ശിവരാജ് പാട്ടീൽ സ്പീക്കറായിരുന്ന കാലത്ത് കേരളത്തിലെ എം.പി.-മാരെ വിളിച്ചുചേർത്ത് ഇവിടത്തെ സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ വിലയിരുത്തിയ ശേഷമാണ് ലോക്സഭയിൽ ബഡ്ജറ്റ് സ്കൂട്ടിനിക്ക് കൂടുതൽ സമയം കൊടുക്കാൻ വേണ്ടി സ്റ്റാന്റിംഗ് കമ്മിറ്റി രൂപീകരിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചത്. കേരളത്തിന്റെ ഏറ്റവും അഭിമാനകരമായ ഒരു മുഹൂർത്തമായി അന്നത്തെ സ്പീക്കർ ലോക്സഭയിൽ പ്രഖ്യാപിച്ച അപൂർവ്വമായ ആ നിമിഷം ഞാനിവിടെ ഓർക്കുകയാണ്. ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം നാടായ ഈ കേരളം 12 മുഖ്യമന്ത്രിമാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കൈവരിച്ച നേട്ടങ്ങൾ ചെറുതല്ല. ഇം. എം. ശങ്കരൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്, പട്ടം താണുപിള്ള, ആർ. ശങ്കർ, സി. അച്യുതമേനോൻ, കെ. കരുണാകരൻ, ശ്രീ. എ. കെ. ആന്റണി, പി. കെ. വാസുദേവൻ നായർ, സി. എച്ച്. മുഹമ്മദ് കോയ, ഇ. കെ. നായനാർ, ശ്രീ. വി. എസ്. അച്ചുതാനന്ദൻ, ശ്രീ. ഉമ്മൻചാണ്ടി, ശ്രീ. പിണറായി വിജയൻ തുടങ്ങിയ 12 മുഖ്യമന്ത്രിമാരിലൂടെ അറുപത് വർഷങ്ങളായി കേരളം നേടിയ നേട്ടങ്ങൾ ഇന്ത്യയിലെ ഒരു സംസ്ഥാനത്തിനും നേടാൻ

കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നുള്ളതാണ് യഥാർത്ഥ്യം. ആ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ നമുക്ക് വിസ്മരിക്കാൻ കഴിയില്ല. പുരോഗമനപരമായ നിയമനിർമ്മാണങ്ങൾ നടത്തിയ കേരളം എന്നും ഒരു രാഷ്ട്രീയ പരീക്ഷണ ശാലയായിരുന്നു. സാമൂഹ്യസുരക്ഷയിലൂന്നിയ പദ്ധതികൾ നമ്മുടെ മുഖമുദ്രകളായിരുന്നു. പാർട്ടിസിപ്പേറ്ററി ഡെമോക്രസി, സെക്കുലറിസം, സോഷ്യൽ ജസ്റ്റീസ്, ഗ്രോയിംഗ് ഓപ്പർച്യൂണിറ്റി ഫോർ സിറ്റിസൺ ഇൻ ഡിസിഷൻ മേക്കിംഗ് ഇതെല്ലാം ആധുനിക കേരളം നിർമ്മിക്കുവാനുള്ള വമ്പിച്ച മുദ്രാവാക്യങ്ങളായി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഈ പന്ത്രണ്ട് മുഖ്യമന്ത്രിമാരും കേരളത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചത് എന്ന് തുറന്നുസമ്മതിക്കാൻ ഈ അവസരം ഞാൻ വിനിയോഗിക്കുകയാണ്. സാമ്പത്തിക അസമത്വം, സമ്പത്തിന്റെ നീതിപൂർവ്വമല്ലാത്ത വിതരണം, തൊഴിലില്ലായ്മ, ദാരിദ്ര്യം തുടങ്ങിയ നിരവധി പ്രശ്നങ്ങളെ നേരിട്ട ഒരു സംസ്ഥാനം ഒന്നുമില്ലായ്മയിൽ നിന്ന് ലോകത്തിന് മാതൃകയായ കേരളാ മോഡൽ സൃഷ്ടിച്ച ഒരു സംസ്ഥാനമായി മാറിയത് അദ്ധ്വാനശീലരായ കേരളീയരും അദ്ധ്വാനം ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് നിയമസഭകളിൽ പ്രവർത്തിച്ച വിവിധ കക്ഷികളിലെ നിയമസഭാ സാമാജികൻമാരും മന്ത്രിമാരും മുഖ്യമന്ത്രിമാരും അടങ്ങുന്ന ഒരു ജനാധിപത്യ പ്രക്രിയയുടെ ഭാഗമായിരുന്നു. അറുപത് വർഷക്കാലത്തെ നമ്മുടെ പ്രവർത്തനം

അഭിമാനകരമാണ്, അങ്ങ് പറഞ്ഞതിനോട് ഞാൻ യോജിക്കുന്നു. പക്ഷേ സത്യസന്ധമായ ഒരു വിലയിരുത്തൽ കൂടി നമ്മൾ നടത്തണം. നമ്മുടെ ശക്തിയും നേട്ടങ്ങളും പറയുമ്പോൾ കുറവുകൾ കൂടി കാണണം. ഇതിൽ പാർലമെന്റിനും നിയമസഭയ്ക്കും നിറവേറ്റാൻ കഴിയാത്ത പങ്കിനെപ്പറ്റി നമുക്കൊരു സെൽഫ് ക്രിട്ടിസിസം കൂടി ആവശ്യമാണെന്ന് ഞാൻ കരുതുകയാണ്. അറുപത് വർഷം പിന്നിടുമ്പോൾ ഇന്നത്തെ ജനാധിപത്യ വ്യവസ്ഥയിലൂടെ സാമൂഹ്യ അടിത്തറ ബലപ്പെട്ടു. പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടവർ, പട്ടികജാതി പട്ടികവർഗ്ഗങ്ങൾ, മത്സ്യത്തൊഴിലാളികൾ, സാമ്പത്തികമായും സാമൂഹികമായും പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്നവർ അവരുടെയെല്ലാം പ്രാതിനിധ്യം ഉറപ്പുവരുത്താൻ കേരള നിയമസഭയ്ക്ക് പ്രത്യേകിച്ച് കഴിഞ്ഞു. ഫ്യൂഡൽ വ്യവസ്ഥയിൽ നിന്ന് സാമൂഹ്യ നീതിയിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു നിയമസഭയായി കേരള നിയമസഭ മാറിയെന്നുള്ളത് ചരിത്രത്താളുകളിൽ തങ്കലിപികളാൽ എഴുതപ്പെടേണ്ട അപൂർവ്വമായ അപൂർവ്വതകളിൽ ഒന്നാണ്. ഇനി ഇന്ത്യ പാസ്സാക്കേണ്ട ഒരു നിയമം കൂടിയുണ്ട്, അത് വനിതാ റിസർവേഷൻ ബില്ലാണ്. നമ്മുടെ നിയമസഭയിൽ വനിതാ എം.എൽ.എ.-മാരുടെ എണ്ണം കുറവാണ്. ഇനിയും ഇന്ത്യ കാത്തിരിക്കുന്ന ഒരു നിയമം വനിതകൾക്ക് തുല്യപ്രാതിനിധ്യം കൊടുത്തുകൊണ്ടുള്ള ജെന്റർ

ഇക്ക്വാളിറ്റിക്ക് വേണ്ടിയുള്ള നിയമം അതിവിദൂരമല്ലാത്ത ഭാവിയിൽ പാർലമെന്റ് പാസ്സാക്കുമെന്ന് ഞാൻ കരുതുകയാണ്. അങ്ങ് ഇവിടെ ഐക്യമുന്നണി രാഷ്ട്രീയത്തെക്കുറിച്ച് സൂചിപ്പിച്ചു. ഐക്യമുന്നണി രാഷ്ട്രീയത്തിന് നേതൃത്വം കൊടുത്തത് കേരളമാണ്. കേരളം ഒരു രാഷ്ട്രീയ പരീക്ഷണ ശാലയാണ്. ഇവിടെ നിന്നാണ് ഐക്യമുന്നണി രാഷ്ട്രീയം ഉരുത്തിരിഞ്ഞെടുത്തത്. കോമൺ മിനിമം പ്രോഗ്രാമിലൂടെ ലോകത്തിനുതന്നെ മാതൃകയായ കൂട്ടുകക്ഷി മന്ത്രിസഭ ഉണ്ടായത് ഇവിടെയാണ്. ആ മന്ത്രിസഭയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഏറ്റവും നല്ല നിലയിൽ പോയത് കേരളത്തിലാണ്. ഇപ്പോഴും അത് മുന്നോട്ടുപോകുന്നു. വ്യത്യസ്ത അഭിപ്രായമുള്ള രാഷ്ട്രീയ കക്ഷികൾ ഒരു കോമൺ മിനിമം പ്രോഗ്രാമിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരുമിച്ചു ചേരുന്നു. അവർ രാജ്യം ഭരിക്കുന്നു. സംസ്ഥാനം ഭരിക്കുന്നു. ഇത് ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായി നടപ്പാക്കിയ സംസ്ഥാനം കേരളമാണെന്ന് ഞാൻ പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട സ്പീക്കർ, അങ്ങ് ഈ സഭ നടത്തിക്കൊണ്ട് പോകുന്ന ആളാണ്. അങ്ങേയ്ക്ക് മുമ്പ് എത്രയോ മഹാരഥൻമാർ ഈ കസേരയിൽ ഇരുന്നിട്ടുണ്ട്. ഇന്ന് സഭാപ്രവർത്തനങ്ങൾ സുഗമമായി നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നത് ദുഷ്കരമാണ്. സഭ മുന്നോട്ടുകൊണ്ട് പോകുമ്പോൾ പ്രതിപക്ഷത്തിന്റേയും ഭരണപക്ഷത്തിന്റേയും സഹകരണം ഉണ്ടാകണം. ജനങ്ങൾക്കാവശ്യമുള്ള

നിയമനിർമ്മാണങ്ങൾ പാസ്സാക്കണം. അവരുടെ ആവലാതികൾ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കണം. ഈ സഭയിൽ ഉയരുന്ന ശബ്ദം പുറത്തുള്ള ജനങ്ങളുടെ പ്രതീക്ഷകളും അവരുടെ വികാരങ്ങളുമാണ്. അത് ജനാധിപത്യത്തിന്റേയും ഭരണഘടനയുടേയും നിയമങ്ങളുടേയും ചട്ടങ്ങളുടേയും നാല് അതിരുകൾക്കുള്ളിൽ നിന്നാകണം. ഇവിടെ ജനാധിപത്യം എന്നുപറയുന്നത് നമ്പർ ഗെയിം മാത്രമല്ല, 51 V/s 49 അല്ല. ആര് 51 ആണ്, ആര് 49 ആണ് എന്ന് തീരുമാനിക്കുന്നത് ജനങ്ങളാണ്. ട്രഷറി ബെഞ്ചിനേയും പ്രതിപക്ഷത്തെയും തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് ജനങ്ങളാണ്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ആ ജനങ്ങളുടെ ബില്ലിനെ, ആ ജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തെ മാനിക്കാൻ ഇരുപക്ഷത്തിനുമുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം ഞാൻ എടുത്തു പറയുന്നു. പ്രതിപക്ഷം തീർച്ചയായും കൺസ്ട്രക്ടീവ് ആകണമെന്ന അഭിപ്രായമുള്ളയാളാണ് ഞാൻ. ഭരണപക്ഷവും പ്രതിപക്ഷവും ചേരുമ്പോഴാണ് ജനാധിപത്യം മഹത്തരമാകുന്നത്; ശക്തിപ്പെടുന്നത്; സാർത്ഥകമാകുന്നത്; ആ റൂളിംഗ് പാർട്ടി പ്രതിപക്ഷത്തെ കേൾക്കണം, കോൺഫിഡൻസിലെടുക്കണം, കൺസൾട്ട് ചെയ്യണം, കൺസെൻസസ് ഉണ്ടാക്കണം. പാർലമെന്ററി ജനാധിപത്യം അർത്ഥപൂർണ്ണമാകുന്നത് കൺസെൻസസ്സിലൂടെയാണ്; ഏറ്റുമുട്ടലിലൂടെയല്ല. പ്രതിപക്ഷം സഹകരിക്കാവുന്ന മേഖലകളിൽ സഹകരിക്കണം. ഭരണകക്ഷി,

പ്രതിപക്ഷത്തെ വിശ്വാസത്തിലെടുക്കണം. അപ്പോഴാണ് ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായ ജനാധിപത്യപ്രക്രിയ ഇവിടെ ശക്തിപ്പെടുത്താൻ നമുക്ക് കഴിയുന്നത്. എന്നെ വിഷമിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമുണ്ട്, ഞാൻ അത് അങ്ങയോട് തുറന്നുപറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇന്ന് ഒപ്പോസിറ്റ് പോയിന്റ് കേൾക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരുടെ എണ്ണം കുറവാണ്. We are in a diverse country; political pluralism is the heart of democracy; സ്പീക്കറായ അങ്ങ് അനുവദിക്കുന്നിടത്തോളം ഏതൊരാംഗത്തിനും തന്റെ അഭിപ്രായം പറയാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ട്. നമ്മൾ ജീവിക്കുന്നത് plural society-യിൽ ആണ്. ആ ബഹുസ്വരത സഭയിലും പ്രതിഫലിക്കും. അതുകൊണ്ട് തന്നെ നമ്മുടെ discussions എല്ലാം meaningful ആകണം. ചർച്ചകൾ അർത്ഥപൂർണ്ണമാകണം; നിയമസഭാ സാമാജികന്മാർക്ക് ജനങ്ങൾ നൽകുന്ന അധികാരം ഫലപ്രദമായി ഉപയോഗിക്കണമെന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ യാതൊരു തർക്കവുമില്ല. മഹാത്മജി ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. 'No system should stand like a Minar, rather it should be like a sea where all beings are live together' - നമ്മുടെ സിസ്റ്റം ഒരു ഗോപുരമാകരുത്. ഒരു സമുദ്രമാകണം. എല്ലാത്തിനേയും ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയുന്ന ഒരു സമുദ്രമായി മാറാൻ സാധിക്കണം നമ്മുടെ സിസ്റ്റം. നമ്മുടെ സിസ്റ്റത്തെ കറക്ട് ചെയ്യാൻ നമുക്ക്

സാധിക്കണം. ഒരു സിസ്റ്റമിക് കറക്ഷന് നേതൃത്വം കൊടുക്കാൻ കഴിയുന്നതായി മാറണം എന്നുള്ളത് തന്നെയാണ് ഇന്ന് ജനങ്ങൾ നമ്മിൽ അർപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഉത്തരവാദിത്വം. ഗുഡ് ഗവേണൻസ്, അതാണ് ഒരു സർക്കാരിന്റെ മുഖമുദ്രയായി മാറേണ്ടത്; അതാണ് പാർലമെന്റിന്റെ മുഖമുദ്രയായി മാറേണ്ടത്. ജനപ്രതിനിധികൾക്ക് അക്കൗണ്ടബിലിറ്റിയുണ്ട്; ജനപ്രതിനിധികൾക്ക് വിശ്വാസ്യതയുണ്ടാകണം. ഭരണ-പ്രതിപക്ഷ കക്ഷികളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ കാലോചിതമായ മാറ്റം വരുത്തണം. എനിക്ക് ഒരു നിർദ്ദേശം കൂടി മുന്നോട്ടുവയ്ക്കാനുണ്ട്. രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികളുടെ 60 വർഷത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ കാലോചിതമായ മാറ്റം ആവശ്യമാണ്. എന്റെ പാർട്ടി ഉൾപ്പെടെയുള്ള രാഷ്ട്രീയ കക്ഷികൾ സ്വയം വിമർശനത്തിന് തയ്യാറായി, ആധുനിക കാലഘട്ടത്തിലെ ചെറുപ്പക്കാരുടെയും പുതിയ തലമുറയുടെയും സ്വപ്നങ്ങൾക്ക് നിറം പകരാൻ കഴിയത്തക്ക നിലയിൽ, നമ്മുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ കാലോചിതമായ മാറ്റം വരുത്തണമെന്ന് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയാണ്. ഇലക്ടൽ റിഫോംസ് ഇന്ന് ആവശ്യമാണ്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തുണ്ടായിരിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ പ്രതിസന്ധിയും പ്രശ്നങ്ങളും നമ്മുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് സിസ്റ്റത്തിലുണ്ടാകുന്ന പ്രശ്നങ്ങളാണ്. അതിലേയ്ക്കൊന്നും ഞാൻ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ കടന്നുപോകുന്നില്ല. വികസനത്തിന്

സമന്വയം വേണമെന്ന് അങ്ങ് ഒരു നിർദ്ദേശം മുന്നോട്ടുവച്ചു. പ്രതിപക്ഷത്തിന് ഒരു അഭിപ്രായ വ്യത്യാസവുമില്ല. വികസന സമന്വയത്തിലൂടെ മാത്രമേ മുന്നോട്ടുപോകാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. ഞങ്ങൾ ഭരണപക്ഷമായാലും, അവർ പ്രതിപക്ഷമായാലും അതേ നിലപാടുകൾ സ്വീകരിക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായം മാത്രമേ എനിക്കുള്ളൂ. ഇക്കാര്യത്തിൽ രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾ തമ്മിലുള്ള ഒരു കൺസെൻസസ്സാണ് സംസ്ഥാന താല്പര്യത്തിന് ഏറ്റവും അനുകൂലമെന്ന് പറയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഈ മനോഹരമായ ഹാളും അതിമനോഹരമായ ഈ അന്തരീക്ഷവും തീർച്ചയായും കേരളത്തിന്റെ ജനാധിപത്യ പ്രക്രിയയെ ശക്തിപ്പെടുത്തുമെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു. അങ്ങേയ്ക്ക് അഭിവാദ്യങ്ങൾ നേരുന്നു. അങ്ങയിലൂടെ കേരളത്തിലെ ജനങ്ങൾക്ക് അഭിവാദ്യങ്ങൾ നേരുന്നു. ഞാൻ എന്റെ വാക്കുകൾ നിർത്തുന്നു.

റവന്യൂവും ഭവനനിർമ്മാണവും വകുപ്പുമന്ത്രി (ശ്രീ. ഇ. ചന്ദ്രശേഖരൻ): സർ, അങ്ങും ബഹുമാന്യനായ മുഖ്യമന്ത്രിയും പ്രതിപക്ഷനേതാവും പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള വികാരത്തോട് പൊതുവിൽ ഞാൻ യോജിക്കുകയാണ്. കേരള നിയമസഭയ്ക്ക് 60 വയസ്സ് പിന്നിടുന്ന ഈ സന്തോഷകരമായ മുഹൂർത്തത്തിൽ ഇവിടെ വരാനും ഈ പരിപാടിയിൽ പങ്കെടുത്ത് ഏതാനും വാക്കുകൾ സംസാരിക്കാനും അവസരം ലഭിച്ചതിൽ ഞാൻ ഏറെ സന്തോഷിക്കുകയാണ്. അതിന് എന്നെ തെരഞ്ഞെടുത്ത

ജനങ്ങളോട് ഞാൻ നന്ദി പറയുകയാണ്. 60 വർഷത്തെ കേരള നിയമസഭയുടെ ചരിത്രത്തെക്കുറിച്ച് ദീർഘമായ സംസാരം ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രിയും പ്രതിപക്ഷ നേതാവുമെല്ലാം ഇവിടെ നടത്തി. അതുപോലെ ഒരുപാട് കാര്യങ്ങൾ പറയണമെന്ന് ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. 1970-കളിൽ ഇതേ നിയമസഭാ മന്ദിരത്തിന്റെ ബാൽക്കണിയിൽ ഇതു കാണാൻ വന്ന ഒരു കാഴ്ചക്കാരൻ എന്ന നിലയിൽ ഞാൻ അവിടെയിരുന്നത് ഇപ്പോൾ ഓർക്കുകയാണ്. അവിടെയിരുന്നാൽ നേരാവണ്ണം താഴെ കാണാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല; ഇതിന്റെ അകത്തളത്തിൽ എന്താണ്; എങ്ങനെയാണ് ഇരിക്കുന്നത് എന്നുപോലും പൂർണ്ണമായും കാണാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. ഇന്ന് ഇത്തരം ഒരു അവസരമുണ്ടായതിൽ ഞാൻ തീർച്ചയായും ഏറെ സന്തോഷം കൊള്ളുന്നു. കേരളപ്പിറവിക്ക് മുമ്പുള്ള കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് ദീർഘമായി തന്നെ ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. നമ്മുടെ ഭരണ സംവിധാനത്തിന് പുതിയ മുതൽക്കൂട്ടുകൾ നൽകിയ മുൻകാലത്തെ ഭരണ സംവിധാനത്തെക്കുറിച്ച്; അതിന്റെ അപര്യാപ്തതകളെക്കുറിച്ചും നല്ല വശങ്ങളെക്കുറിച്ചുമെല്ലാം ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കുകയുണ്ടായി. അതുപോലെ നമ്മുടെ സാമൂഹിക പരിഷ്കർത്താക്കൾ കേരളത്തെ രൂപപ്പെടുത്തിയെടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നൽകിയിട്ടുള്ള വിലപ്പെട്ട സംഭാവനകൾ കൂടി കണക്കിലെടുത്തുവേണം നമ്മൾ

കേരളത്തെയും കേരളത്തിലുണ്ടായ പുതിയ ഗവൺമെന്റിനെയും നിയമസഭയെയും അതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെയുമെല്ലാം വിലയിരുത്താനെന്നാണ് ഈ സന്ദർഭത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ കേരളത്തെ ഈ രീതിയിലുള്ള കേരളമാക്കി മാറ്റിയെടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മഹാരഥന്മാരായ നമ്മുടെ മുൻനേതാക്കൾ, ഭരണകർത്താക്കൾ..., ഞാൻ നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ അന്ന് അവിടെയിരുന്ന് നോക്കിയപ്പോൾ നേരാംവണ്ണം കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത, കേരളം കണ്ട പ്രഗത്ഭരായ ഭരണകർത്താക്കൾ നൽകിയ സംഭാവനകൾ, വിവിധങ്ങളായ നിയമനിർമ്മാണങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നടത്തിയിട്ടുള്ള പരിശ്രമങ്ങൾ, ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിടത്തോളം കർഷകബന്ധ ബിൽ നടപ്പാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി; ആ ബിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, അഹോരാത്രം എന്ന പ്രയോഗം ഏറ്റവും ശരിയായിരിക്കുമെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു, ദിവസങ്ങളോളം രാപ്പകലില്ലാതെ അന്നത്തെ നിയമസഭാ സാമാജികർ നടത്തിയിട്ടുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ച് അന്നത്തെ നേതാക്കൾ സൂചിപ്പിച്ചത് ഞാൻ ഓർക്കുകയാണ്. എത്ര വലിയ പ്രവർത്തനമാണ് അവർ അതിനുവേണ്ടി സംഘടിപ്പിച്ചത്. കർഷകബന്ധ ബിൽ തീർച്ചയായും നമ്മുടെ കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹ്യ പരിവർത്തനത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയ സംഭാവന നൽകി എന്ന് നമുക്കെല്ലാവർക്കുമറിയാം. അതുപോലെ മറ്റൊരു പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യമാണ്

വിദ്യാഭ്യാസ നയം നടപ്പാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി; കേരളത്തിലെ മുഴുവൻ ജനങ്ങൾക്കും വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള നടപടികളുമായി 1957-ലെ ഗവൺമെന്റ് മുന്നോട്ടുപോയത്. അന്ന്, 1957-ലെ ആ ഗവൺമെന്റ് സ്വീകരിച്ച നടപടിയെ ഏറെക്കഴിഞ്ഞാണെങ്കിലും, 2002-ൽ കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റിനുപോലും വിദ്യാഭ്യാസത്തെ മൗലികാവകാശമായി മാറ്റുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള തീരുമാനമായി എടുക്കേണ്ടിവന്നു എന്ന് നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയും. എന്നുപറഞ്ഞാൽ കേരളത്തിൽ തുടക്കം കുറിച്ച കാര്യങ്ങളാണ്, കേരളം ആദ്യമേ കണ്ടെത്തിയ കാര്യങ്ങളാണ്, കേരളം രാജ്യത്തോടും ലോകത്തോടും വിളിച്ചുപറഞ്ഞ സാമൂഹ്യ പരിവർത്തനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ഏറ്റവും ശക്തമായ നിലപാടുകളും നയങ്ങളും നടപടികളുമാണ് പിൽക്കാലത്ത് കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റും നേരത്തെ ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ വിവിധ സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ ഗവൺമെന്റുകളുമെല്ലാം നയമായും അതുപോലെ തന്നെ അവരുടേതായ തീരുമാനങ്ങളായും പിന്നീട് പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളത്. കേരളത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നമ്മുടെ മുൻ തലമുറയിൽപ്പെട്ട നേതാക്കൾ, ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ പന്ത്രണ്ടാമത് മുഖ്യമന്ത്രിയിൽ എത്തിനിൽക്കുന്നു. ഓരോ ആളുകളും നൽകിയ സംഭാവനകൾ നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയും. കേരളത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഏറ്റവുമധികം ആളുകൾ

രാജ്യത്ത് ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുന്ന വിഷയം എന്നുപറയുന്നത് ഭൂവുടമ ബന്ധത്തിലുണ്ടായിട്ടുള്ള; ഭൂമി-കുടിയാൻ ബന്ധത്തിലുണ്ടായ അടിസ്ഥാനപരമായ മാറ്റമാണ്. ആ മാറ്റത്തെ തുടർന്ന് ലക്ഷക്കണക്കിനാളുകൾ ഭൂമിയുടെ ഉടമകളായി മാറിയെന്നുള്ളത് നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയണം. അങ്ങനെ ലക്ഷക്കണക്കിന് കുടുംബങ്ങളെ ഭൂമിയുടെ ഉടമകളാക്കി മാറ്റാൻ കഴിഞ്ഞ, ഏറ്റവും അടിസ്ഥാനപരമായ മാറ്റം വരുത്താൻ കഴിഞ്ഞ ഒരു നിയമസഭയും അതിനുള്ള നിയമനിർമ്മാണം നടത്തിയ സഭയുമാണ് ഇത് എന്ന് നമുക്ക് എപ്പോഴും അഭിമാനിക്കാൻ കഴിയുന്ന കാര്യമാണ്. ഇപ്പോഴും അവശേഷിക്കുന്ന ഏതാനും വരുന്ന കുടുംബങ്ങളുടെ ഭൂമിയില്ലായ്മയും വീട് ഇല്ലായ്മയും പരിഹരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഇപ്പോൾ എത്തിനിൽക്കുന്ന ഗവൺമെന്റ് അതിനുവേണ്ടി പദ്ധതികൾ ആവിഷ്കരിച്ച് നടപ്പാക്കുന്നുവെന്നത് ഈ സന്ദർഭത്തിൽ നമുക്ക് എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്. ഇനിയും അവശേഷിക്കുന്ന ഭൂരഹിതർക്ക് ഭൂമി കൊടുക്കാനും വീടില്ലാത്തവർക്ക് വീട് കൊടുക്കാനുമുള്ള പദ്ധതികൾ പ്രാവർത്തികമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ തീർച്ചയായും 60 വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പുള്ള അവസ്ഥയിലേയ്ക്ക് തിരിഞ്ഞുനോക്കിയാൽ, കേരളത്തിൽ കേവലം ആയിരക്കണക്കിന് ആളുകളുടെ കൈയ്യിൽ മാത്രമുണ്ടായിരുന്ന ഭൂമിയാണ് ഇന്ന് ലക്ഷക്കണക്കിന് ആളുകളുടെ

ഉടമസ്ഥതയിലേയ്ക്ക് കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് എന്ന് മനസ്സിലാകും. അത് വളരെ നിസ്സാരമായ കാര്യമല്ല. രക്തം ചിന്താതെ ഈ കേരളത്തിൽ അത്തരം ഒരു നിയമനിർമ്മാണത്തിന് തുടക്കം കുറിച്ചത് 1957-ലാണ്. പിന്നീട് 1963-ൽ നിയമത്തിൽ ആവശ്യമായ പരിഷ്കാരം വരുത്തുകയും 1969-ൽ അധികാരത്തിൽ വന്ന സഖാവ് സി. അച്യുതമേനോന്റെ ഗവൺമെന്റ് പരിഷ്കാരങ്ങൾ നടപ്പാക്കുകയും 1970-നെ തുടർന്നുള്ള വർഷങ്ങളിൽ കേരളത്തിൽ ഭൂമിയുടെ ഉടമസ്ഥാവകാശ രേഖ ആളുകൾക്ക് കൈമാറ്റം ചെയ്യുകയും ചെയ്ത സാഹചര്യവുമെല്ലാം നമുക്ക് എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. അത്തരത്തിൽ കേരളം നേടിയ നേട്ടങ്ങൾ നിലനിർത്തി; പുതിയ നേട്ടങ്ങൾ കൈവരിക്കാൻ വേണ്ടി ശ്രമം നടത്തുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, 60 വർഷം പിന്നിട്ട കേരളത്തിലെ അനുഭവങ്ങൾ, ഏറ്റവും വിലപ്പെട്ട ഇന്നലെകളിലെ ചരിത്രം തീർച്ചയായും നമുക്ക് ഏറ്റവും വലിയ കരുത്ത് പകരും, ആ പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി മുന്നോട്ടുപോകാൻ കഴിയും. കൂടുതൽ നേട്ടങ്ങൾ കേരളത്തിന് കൈവരിക്കാൻ കഴിയുമെന്നുള്ള പ്രത്യാശയോടെ, പ്രതീക്ഷയോടെ ഞാൻ എന്റെ വാക്കുകൾ ഉപസംഹരിക്കുകയാണ്.

ഡോ. എം. കെ. മുനീർ: സർ, തികച്ചും വൈകാരികമായാണ് ഞാൻ ഈ വേദിയിൽ ഈ സ്ഥാനത്തുനിന്നുകൊണ്ട് സംസാരിക്കുന്നത്. 1957 ഏപ്രിൽ

27-നാണ് പ്രോട്ടെം സ്പീക്കറായ റോസമ്മ പുന്നൂസ് എല്ലാവർക്കും സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്തുകൊടുത്തത്. അതിനുശേഷം സ്പീക്കർ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടന്നു. ഐകകണ്ഠ്യേനയാണ് അന്ന് ശങ്കരനാരായണൻ തമ്പിയെ സ്പീക്കറായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടത്. അന്നത്തെ മുഖ്യമന്ത്രി ഇ.എം.എസ്. നമ്പൂതിരിപ്പാടും പ്രതിപക്ഷ നേതാവ് പി. ടി. ചാക്കോയും ഒരുമിച്ച് ആനയിച്ച് അങ്ങ് ഇരിക്കുന്ന ഈ വേദിയിലേയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തെ കൊണ്ടുപോയി. അതിന് സാക്ഷികളായി ഈ സഭയിൽ സി. അച്യുതമേനോൻ, വി. ആർ. കൃഷ്ണയ്യർ പോലുള്ള പ്രഗത്ഭ മന്ത്രിമാർ, പട്ടം താണുപിള്ളയെപ്പോലെയുള്ള പ്രതിഭാശാലിയായ വ്യക്തികൾ തുടങ്ങി ധാരാളം ആളുകൾ നിന്നപ്പോൾ, ഞാൻ ഇപ്പോൾ നിൽക്കുന്ന ഇതേ സ്ഥലത്തു നിന്നുകൊണ്ട് ഒരു മുപ്പത് വയസ്സുകാരൻ അന്ന് ഈ നിയമസഭയിലെ കന്നിപ്രസംഗം സ്പീക്കറെ അനുമോദിച്ചുകൊണ്ട് നടത്തുകയുണ്ടായി, അത് എന്റെ പിതാവ് സി. എച്ച്. മുഹമ്മദ് കോയ എന്ന വ്യക്തിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം നിന്ന അതേയിടത്ത് നിന്നുകൊണ്ട്; അദ്ദേഹം അന്ന് അലങ്കരിച്ച എട്ട് പേരുടെ നിയമസഭാ കക്ഷി നേതാവ് എന്ന അതേ പദവിയിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ഇവിടെ സംസാരിക്കാൻ ലഭിച്ച ഈ അവസരത്തെ എന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും ധന്യമായ മുഹൂർത്തമായി ഞാൻ കാണുകയാണ്. ബഹുമാനപ്പെട്ട സ്പീക്കർ അതിന് അങ്ങയോടുള്ള നന്ദി, നന്ദി, ഒരായിരം നന്ദി

പ്രകടിപ്പിക്കാൻ ഞാൻ ഈ അവസരം വിനിയോഗിക്കുന്നു. ആ കാലഘട്ടത്തെ നമുക്ക് ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന നേതാക്കന്മാരെ നമ്മൾ ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. അന്ന് ആ മന്ത്രിസഭയിൽ വി. ആർ. കൃഷ്ണയ്യർ, ഡോ. എ. ആർ. മേനോൻ, ജോൺ കടുവാക്കോട്ട്, പി. കെ. കോരു, വി. രാമകൃഷ്ണപിള്ള എന്നിവർ സ്വതന്ത്രരായാണ് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടത്. അന്ന് കോൺഗ്രസ്സും മുസ്ലീം ലീഗും അടക്കമുള്ളവർ പ്രതിപക്ഷത്താണ് ഇരുന്നിട്ടുള്ളതെങ്കിലും ആ മന്ത്രിസഭയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മൂന്ന് സ്വതന്ത്ര അംഗങ്ങൾക്ക് പി.എസ്.പി.-യും മുസ്ലീം ലീഗും പിന്തുണ നൽകിക്കൊണ്ടാണ് ആ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ അവരെ മത്സരിപ്പിച്ച് ജയിപ്പിച്ചതെന്നുള്ളത് സാന്ദർഭികമായി ഞാൻ ഓർക്കുകയാണ്. ഞങ്ങൾ മതനിരപേക്ഷതയോടുള്ള സമർപ്പണം അന്ന് ആരംഭിച്ചതാണ്. ഞങ്ങൾ ഇന്നും ആ മതേതരത്വത്തിനുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്നു. ജീവിതത്തിലുടനീളം ഈ പ്രസ്ഥാനം മതേതരത്വം ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുമെന്നാണ് എനിക്ക് സൂചിപ്പിക്കാനുള്ളത്.

മുഖ്യമന്ത്രി സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ കേരള എഡ്യൂക്കേഷൻ ബിൽ, കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റി ബിൽ, അഗ്രേറിയൻ റിലേഷൻ ബിൽ ഉൾപ്പെടെ സുപ്രധാനമായ 88 ബില്ലുകളാണ് അന്നത്തെ നിയമസഭയിൽ പാസ്സാക്കിയത്. ഒന്നാം നിയമസഭ ഏകദേശം ഏഴ് സെഷനുകളിലായി 175 സിറ്റിംഗുകൾ നടത്തുകയുണ്ടായി. അതിന്

മുമ്പുള്ള ശ്രീമൂലം പ്രജാസഭയുടെ ചരിത്രമൊന്നും പറയുന്നില്ല. കാരണം അതിവിടെ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചതാണ്. അന്ന് തുടങ്ങിവച്ചിട്ടുള്ള വിപ്ലവകരമായ നിയമനിർമ്മാണങ്ങൾ പിന്നീട് വന്ന എല്ലാ മന്ത്രിസഭകളും തുടരുകയുണ്ടായി. ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രതിപക്ഷനേതാവ് സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ 12 മുഖ്യമന്ത്രിമാരുടെ കാലഘട്ടത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള സുപ്രധാനമായ നിയമനിർമ്മാണങ്ങളൊന്നും കേരളം വിസ്മരിക്കില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് വിദ്യാഭ്യാസ, ആരോഗ്യ, സാമൂഹിക പരിഷ്കരണ രംഗങ്ങളിലുമൊക്കെ കേരള മോഡൽ എന്നുപറയുന്ന ഒന്ന് നമുക്ക് സ്ഥാപിച്ച് എടുക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളത്. കേരളം എന്നും മുമ്പേ പറക്കുന്ന പക്ഷിയാണ്. കേരളത്തെ നോക്കിയാണ് എല്ലാ സംസ്ഥാനങ്ങളും പല നിയമനിർമ്മാണങ്ങളും നടത്തിയിട്ടുള്ളത്. പാർശ്വവത്കരിക്കപ്പെട്ടവരെ മുഴുവൻ നമ്മൾ ഓരോ ഘട്ടങ്ങളിലൂടെ മുഖ്യധാരയിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുവന്നു. അവസാനം എല്ലാവരും അവഗണിച്ചുനിന്നിരുന്ന ട്രാൻസ് ജെൻഡർ എന്നുപറയുന്ന വിഭാഗത്തിന് പോലും പോളിസി തയ്യാറാക്കി നിയമസഭയിൽ വയ്ക്കാൻ സാധിച്ചത് കേരളത്തിനാണ്. അതുപോലെ ധാരാളം കാര്യങ്ങൾ പിന്നീട് വന്നിട്ടുള്ള മന്ത്രിസഭകൾ സംഭാവന ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിന്റെ വളർച്ച പരിശോധിച്ച് നോക്കികഴിഞ്ഞാൽ രണ്ട് മുന്നണികളാണ് പിന്നീട് മാറിമാറി വന്നിട്ടുള്ളതെങ്കിലും ഓരോ മുന്നണികൾക്കും

അവകാശപ്പെടാൻ സാധിക്കുന്ന ധാരാളം സംഭാവനകൾ ഇവിടെയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇത് ഇവിടെ നിലനിർത്താൻ സാധിക്കണം. വികസനത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ രാഷ്ട്രീയം മറന്നുകൊണ്ടുള്ള ഐക്യം ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയണം.

ജയലളിതയുടെ ശവസംസ്കാര ചടങ്ങിന് കേരളത്തിന്റെ മുഖ്യമന്ത്രി ശ്രീ. പിണറായി വിജയനും പ്രതിപക്ഷനേതാവ് ശ്രീ. രമേശ് ചെന്നിത്തലയും കേരളത്തിന്റെ മുൻ മുഖ്യമന്ത്രി ശ്രീ. ഉമ്മൻ ചാണ്ടിയും ഒരേ വാഹനത്തിൽ ചെന്ന് ഇറങ്ങിയപ്പോൾ തമിഴകം കൗതുകത്തോടുകൂടിയാണ് നോക്കി നിന്നത്. വിഭിന്നമായ രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെയും വ്യത്യസ്തമായ പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിന്റെയും പേരിൽ നമ്മൾ വിഭിന്നമായി നിൽക്കുമ്പോഴും ആർദ്രമായ മനസ്സോടുകൂടി മനുഷ്യൻ എന്ന നിലയ്ക്ക് നമുക്ക് തോളുരുമ്മി നിൽക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് ഇന്ത്യക്ക് മുഴുവൻ കാണിച്ചുകൊടുക്കാൻ സാധിക്കുന്ന സംസ്ഥാനമാണ് കേരളം. ഈ പവിത്രമായ രാഷ്ട്രീയത്തിന് അപ്പുറമുള്ള മനുഷ്യത്വം നമുക്ക് കാത്തുസൂക്ഷിക്കാൻ സാധിക്കണം.

1991-ലാണ് ഞാൻ ഈ നിയമസഭയിലേയ്ക്ക് കടന്നുവരുന്നത്. അന്ന് ഞാൻ പല അതികായന്മാരെയും ഇവിടെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. കെ. കരുണാകരൻ, ഇ.കെ. നായനാർ അതുപോലെ (ഇന്ന് നമ്മുടെ കൂടെയില്ലാത്തവരെ കുറിച്ചാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്.) പി. എസ്. ശ്രീനിവാസൻ, ചന്ദ്രശേഖരൻ തുടങ്ങിയ ധാരാളം

ആളുകളുടെയൊക്കെ പ്രഭാഷണങ്ങൾ ഞാൻ ഇന്നും ഓർക്കുകയാണ്. ബേബിജോണിനെ പോലെ, അന്ന് ഈ നിരയിൽ എടുത്ത് പറയാനുള്ള ധാരാളം ആളുകളുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ എല്ലാവരുടെയും പേര് ഓർക്കുന്നുണ്ട്, പക്ഷെ സമയം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് പറയാത്തത്. എല്ലാവരെയും മാനിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്ന് പറയുകയാണ്. അവർ പ്രതിപക്ഷത്തിന് നൽകിയ ബഹുമാനം, അവർ പരസ്പരം നൽകിയ ബഹുമാനം, ഒരിക്കലും ആഭാസത്തിന്റെ അതിർവരമ്പുകൾ ലംഘിക്കാത്ത അവരുടെ പ്രസംഗം, മാന്യതയുടെ ഉത്തുംഗശൃംഘലത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് അവർ നടത്തിയിട്ടുള്ള പെരുമാറ്റം അവയൊക്കെ നമുക്ക് മാതൃകയാകണം. ആ പൂർവ്വ സൂരികൾ ചലിച്ച വഴിക്ക് ഒരു പെരുമാറ്റചട്ടം ഉണ്ടാക്കാൻ നമുക്ക് കഴിയില്ല. എങ്കിലും ആ പൂർവ്വ സൂരികളെ ഓർത്തുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ നമ്മൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന പദങ്ങളിലും മാന്യമായ പെരുമാറ്റത്തിലും ആ പൂർവ്വ സൂരികളുടെ പാത പിൻപറ്റിക്കൊണ്ട് പോകാൻ സാധിക്കുമെന്നുള്ള പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തുകൊണ്ടുവേണം ഈ നിയമസഭയിൽ നിന്ന് നമ്മൾ ഇറങ്ങിപോകാൻ എന്ന അഭ്യർത്ഥനകൂടി ഞാൻ മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുകയാണ്. നമ്മൾ സാധാരണ ഖണ്ഡന മണ്ഡനങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും രാഷ്ട്രീയ വാഗ്വാദങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും അധിക സമയം ചെലവഴിക്കുന്നു. ഇത് നിയമനിർമ്മാണ

സഭയാണ്. ഇപ്പോൾ നമ്മൾ കാണുന്നത്, നിയമനിർമ്മാണം നടക്കുന്ന സമയത്ത് അമെന്റ്മെന്റ് കൊടുത്തിട്ടുള്ള അംഗങ്ങൾ മാത്രം അതിനുവേണ്ടി സഭയിൽ ഇരിക്കുകയും മറ്റുള്ളവരെല്ലാം മറ്റ് ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഇറങ്ങിപ്പോകാനുള്ള സമയമായി അതിനെ കാണുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. പക്ഷെ, കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിലുള്ള പ്രൊസീഡ്യുവർ, ഇവിടെ നടന്നിട്ടുള്ള ഓരോ നിയമനിർമ്മാണത്തിലും ആരൊക്കെയാണ് ഇടപെട്ടത്, ആരൊക്കെയാണ് അമെന്റ്മെന്റ് കൊടുത്തതെന്ന് നോക്കി കഴിഞ്ഞാൽ അന്നത്തെ നിയമങ്ങളൊക്കെ സമ്പൂർണ്ണവും സമ്പുഷ്ടവും ആകാനുള്ള കാരണം എന്താണെന്ന് നമുക്ക് അപ്പോൾ ബോധ്യമാകും. അതുകൊണ്ട് വരും നാളുകളിൽ രാഷ്ട്രീയമായ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടുമുള്ള വാഗ്വാദങ്ങൾക്ക് പുറമേ നമുക്ക് കൂടുതൽ സമയം നിയമനിർമ്മാണത്തിനുവേണ്ടി എല്ലാ അംഗങ്ങൾക്കും ചെലവഴിക്കാൻ സാധിക്കട്ടെ എന്നുമാത്രം ഞാൻ പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, ക്രിട്ടിസിസം എന്നുപറയുന്നത് നമുക്ക് ഉൾകൊള്ളാൻ സാധിക്കണം. കാരണം, ഒരു കനേഡിയൻ പാർലമെന്റേറിയൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് "The reading of history proves that freedom always dies when criticism dies" എന്നാണ്. നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം മരിക്കുന്നു, എപ്പോൾ, വിമർശനം മരിക്കുമ്പോൾ. വിമർശനം ഉൾക്കൊള്ളാനുള്ള വിശാല

മനസ്സുകൂടി നമുക്ക് കാത്ത് സൂക്ഷിക്കാൻ സാധിക്കണം. 'ഈ മനോഹരതീരത്ത് ഇനിയൊരു ജന്മം കൂടി തരുമോ' എന്നത് ഈ നിയമസഭ വിട്ടുപോയപ്പോൾ ഞങ്ങളൊക്കെ പാടിയ ഒരു പാട്ടാണ്. ആ ജന്മം ഞങ്ങൾക്ക് വീണ്ടും നൽകിയ പ്രിയപ്പെട്ട സ്പീക്കർക്ക് ഒരായിരം നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തികൊണ്ട് എന്റെ വാക്കുകൾ ചുരുക്കുന്നു.

<u>ശ്രീ. സി. കെ. നാണു</u>: സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട സ്പീക്കറും മുഖ്യമന്ത്രിയും പ്രതിപക്ഷനേതാവുമെല്ലാം ഇവിടെ പ്രകടിപ്പിച്ച അഭിപ്രായത്തോട് ഞാൻ യോജിക്കുന്നു. ഇവിടെ അധികാരത്തിലിരുന്നവരും അംഗങ്ങളായി വന്നവരെക്കാൾ ഒരു വലിയ ജനവിഭാഗവും നമ്മൾ ഇവിടെ പാസ്സാക്കിയ നിയമങ്ങൾ നടപ്പാക്കാൻ പാകമായ രൂപത്തിലുള്ള സമൂഹത്തെ വളർത്തിയെടുക്കാൻ പരിശ്രമിച്ചിരുന്നു. സ്വാമി വിവേകാനന്ദൻ കേരളത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞത് ഭ്രാന്താലയമെന്നായിരുന്നു. ആ ഭ്രാന്താലയത്തിൽ നിന്ന് കേരളത്തെ രക്ഷിക്കാൻ ധീരോദാത്തമായ പോരാട്ടങ്ങൾ നടത്തി അനേകം നേതാക്കൾ സ്വാതന്ത്ര്യം സമ്പാദിച്ചപ്പോൾ പല ഭാഗത്തും രാജവാഴ്ച നിലനിർത്താൻ സാധിക്കുമോയെന്ന് പരിശോധിച്ച് പരിശ്രമിച്ചവർ, അതിനെതിരായി പോരാട്ടം നടത്തിയവർ, സമൂഹത്തിലെ ഭൂരിപക്ഷം വരുന്ന ജനവിഭാഗങ്ങളെ ക്ഷേത്രങ്ങളിലേയ്ക്ക് കടക്കാൻ അനുവദിക്കാതെ, അതിന്റെ

വഴിയിലൂടെ നടക്കാൻ അനുവദിക്കാത്തവർക്കെതിരായി ഐതിഹാസികമായ പോരാട്ടങ്ങൾ നടത്തിയ ജനതയുടെയെല്ലാം വിജയത്തിന്റെ ഫലമായാണ് ഇന്ത്യാ രാജ്യത്ത് സാമൂഹ്യമായും വിദ്യാഭ്യാസപരമായും മുന്നിൽ നിൽക്കുന്ന സംസ്ഥാനമെന്ന് കേരളത്തെ സംബന്ധിച്ച് നമ്മളിന്ന് പറയുന്നത്. പക്ഷെ അന്ന് പോരാട്ടം നടത്തി ഭരണഘടന അംഗീകരിച്ച ഘട്ടത്തിൽ പട്ടികജാതി പട്ടികവർഗ്ഗക്കാരുടെ അവകാശങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകമായ സംവരണം ഏർപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും ഇവിടത്തെ ഭൂരിപക്ഷം വരുന്ന പിന്നോക്ക വിഭാഗങ്ങളും ന്യൂനപക്ഷങ്ങളും അവന്റെ അവകാശങ്ങൾ അവന് ലഭിക്കണമെങ്കിൽ ഭരണഘടനാപരമായ സംവരണം നൽകണമെന്ന് പറഞ്ഞ് ആ സംവരണം ദീർഘിച്ച വർഷങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കാൻ അധികാരത്തിലിരുന്ന കേന്ദ്രത്തിന് സാധിക്കാതിരുന്നിട്ട് ഒരു ഘട്ടം വന്നപ്പോൾ അതിലേയ്ക്ക് നീങ്ങിയപ്പോൾ ഇവിടത്തെ പിന്നോക്ക വിഭാഗത്തിന്റെ താല്പര്യങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിച്ച ഒരു മേഖല ഇന്ത്യാ രാജ്യത്തുണ്ട്. ഞാൻ ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ഇവിടെ ബഹുമാന്യരായ മുഖ്യമന്ത്രിമാർ, അതുപോലെ പല ഘട്ടങ്ങളിലും വന്ന മന്ത്രിമാർ, ഒരു സംസ്ഥാനമായി രൂപീകരിച്ചതിനുശേഷം നമ്മൾ പാസ്സാക്കിയെടുത്ത നിയമങ്ങൾ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചെല്ലാം പറയുമ്പോഴും ഒരു വലിയ ജനവിഭാഗത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ താല്പര്യങ്ങൾ ഇനിയും

സംരക്ഷിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഇന്ത്യയും അതിന്റെ ഭാഗമായ കേരളവും വളരെ മുന്നോട്ടുപോകേണ്ടതുണ്ട്. 1957-ൽ ഇന്ത്യൻ ജനാധിപത്യം അപകടത്തിലായ ഘട്ടത്തിൽ, അടിയന്തരാവസ്ഥ വന്ന ഘട്ടത്തിൽ, സെക്രട്ടേറിയറ്റിന് മുന്നിൽ ഇന്ത്യൻ ജനാധിപത്യം രക്ഷിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് നടത്തിയ പ്രകടനത്തിൽ കേരളത്തിലെ മുഖ്യമന്ത്രിയായിരുന്ന സഖാവ് ഇ.എം.എസ്. നമ്പൂതിരിപ്പാട് പങ്കെടുത്തത് ഞാൻ ഓർമ്മിക്കുന്നു. ജീവിതകാലം മുഴുവൻ രാജ്യത്തിന്റെ നിയമപരമായ നടപടികൾ രൂപീകരിക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രമല്ല, രാജ്യത്തിന്റെ ജനാധിപത്യത്തെ സംരക്ഷിക്കാൻ പോരാട്ടം നടത്തിയ അനേകം പ്രഗത്ഭരായ ആളുകൾ നേതൃത്വം നൽകിയ സംസ്ഥാനമാണ് നമ്മുടേത്. അതുകൊണ്ട് കഴിഞ്ഞ കാലത്ത് നമ്മൾ പാസ്സാക്കിയ നിയമങ്ങളോടൊപ്പം കേരളത്തിലെയടക്കം വലിയൊരു വിഭാഗം ജനങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങൾ നേടിയെടുക്കാൻ, ഇന്ത്യയിൽ അവശതയനുഭവിച്ചുകൊണ്ട് ആ പാവങ്ങൾ പോരാട്ടം നടത്തുമ്പോൾ അതിൽ നിന്ന് കുറേ മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്ന കേരളം ആ അവകാശങ്ങൾ പരിപൂർണ്ണമായും നൽകിക്കൊണ്ട് ഇന്ത്യയ്ക്ക് മാതൃകയാകാൻ കഴിയുന്ന രൂപത്തിലുള്ള നേതൃത്വം കൊടുക്കാൻ ഭാവിയിൽ താങ്കൾക്കും മുഖ്യമന്ത്രിക്കും നമുക്കും സാധിക്കട്ടെ എന്ന് ആശിച്ചുകൊണ്ട് എല്ലാ ഭാവുകങ്ങളും നേരുന്നു.

<u>ശ്രീ. കെ. എം. മാണി</u>: സർ, ഈ നിയമസഭാ മന്ദിരത്തിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ ധാരാളം വികാരങ്ങൾ എന്റെ മനസ്സിൽക്കൂടി കടന്നുപോകുന്നു. പാർലമെന്ററി പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഹരിശ്രീ ഞാൻ പഠിച്ചത് ഈ നിയമസഭയിൽ ഇരുന്നാണ്. ഇത് എന്റെ രാഷ്ട്രീയ ശ്രീകോവിലാണ്. എന്റെ ജീവിതത്തിലെ പിള്ളത്തൊട്ടിലാണിത്. സമാരംഭിച്ചിട്ട് 60 വർഷം തികയുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഒരു നിമിഷം ആദരവോടുകൂടി ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ തലകുനിക്കുകയാണ്. 1956-ൽ ഭാഷാ സംസ്ഥാനങ്ങൾ രൂപീകൃതമായപ്പോൾ വയബിലിറ്റിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല സംസ്ഥാനങ്ങൾ രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടത്. റവന്യൂ മിച്ചമുണ്ടായിരുന്ന തിരുകൊച്ചിയും റവന്യൂ കമ്മിയുണ്ടായിരുന്ന മലബാറും ചേർത്ത് ഐക്യകേരളം രൂപീകരിക്കുകയുണ്ടായി. തന്നെയുമല്ല, മൂന്ന് മേഖലകളിൽ ഒരേ കാര്യത്തിന് വ്യത്യസ്തമായ നിയമങ്ങളാണ് കേരളത്തിലുണ്ടായിരുന്നത്. നിയമങ്ങളെല്ലാം ക്രോഡീകരിക്കേണ്ട ചുമതലയായിരുന്നു ആദ്യ മന്ത്രിസഭയുടേത്. അതുപോലെതന്നെ ഈ മൂന്ന് പ്രദേശങ്ങളിൽപ്പെട്ട സിവിൽ സർവ്വീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സർവ്വീസ് ഇന്റഗ്രേഷന്റെ ചുമതലയും ഈ ഗവൺമെന്റ് നടത്തേണ്ടതായി വന്നു. അവരുടെ സേവന-വേതന ചട്ടങ്ങൾ ക്രോഡീകരിക്കുക എന്നത് വളരെ ശ്രമകരമായിരുന്നു.

എന്നാൽ അതെല്ലാം നല്ല രീതിയിൽ നിർവ്വഹിക്കുകയുണ്ടായി എന്നത് ഞാൻ ഓർക്കുകയാണ്. കഴിഞ്ഞ 60 വർഷത്തെ വിവിധ ഭരണഘടനാ ഭേദഗതി നിയമങ്ങൾകൊണ്ട് സ്റ്റേറ്റ് ലിസ്റ്റിലെ പല അധികാരങ്ങളും കൺകറന്റ് ലിസ്റ്റിലേയ്ക്ക് മാറ്റപ്പെട്ടു. അധികാര വികേന്ദ്രീകരണം പഞ്ചായത്ത്/ മുനിസിപ്പാലിറ്റികളിലേയ്ക്ക് കൈമാറ്റം ചെയ്തു. കേന്ദ്രത്തിൽ നിന്നും തത്തുല്യമായ അധികാര കൈമാറ്റം ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്നത് ദു:ഖകരമായ കാര്യമാണ്.

ആദ്യ കർഷകബന്ധ നിയമം ഭരണഘടനാ വിരുദ്ധമായി കോടതി പ്രഖ്യാപിച്ചു. 1963-ലെ നിയമം അന്നത്തെ റവന്യൂ മന്ത്രി പി. ടി. ചാക്കോയാണ് കൊണ്ടുവന്നത്. ആദ്യ സർക്കാർ കൊണ്ടുവന്ന വിദ്യാഭ്യാസ നിയമം യു.ഡി.എഫ്. സർക്കാർ പിന്നീട് ചില ഭേദഗതികളോടുകൂടി നടപ്പിലാക്കുകയുണ്ടായി. 1968-ൽ നിയമങ്ങൾ ക്രോഡീകരിക്കുവാൻ ഒരു കമ്മീഷനെ നിയമിച്ചെങ്കിലും അവർ റിപ്പോർട്ടൊന്നും നൽകിയില്ല. 2002-ൽ ഞാൻ ചെയർമാനായി ഒരു നിയമ പരിഷ്ക്കരണ കമ്മിറ്റി നിയമിതമായത് ഞാൻ ഓർക്കുകയാണ്. അന്ന് നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന 1020 നിയമങ്ങളിൽ 697 നിയമങ്ങൾ റദ്ദ് ചെയ്യുവാൻ ശിപാർശ നൽകി. 697 നിയമങ്ങൾ അതനുസരിച്ച് റദ്ദ് ചെയ്തു. 26 പുതിയ ബില്ലുകൾ അന്ന് പബ്ലിഷ് ചെയ്തു. അതിൽ 7 ബില്ലുകൾ സഭ പാസ്സാക്കി. 2006-ൽ

നിയമിച്ച ജസ്റ്റിസ് വി. ആർ. കൃഷ്ണയ്യർ കമ്മീഷൻ 550 പുതിയ നിയമങ്ങൾ ശിപാർശ ചെയ്തു; അതിൽ ഒന്നുപോലും നാളിതുവരെ നിയമമാക്കിയിട്ടില്ല. ഇക്കാര്യം വളരെ ഗൗരവത്തോടുകൂടി നമ്മൾ പരിശോധിക്കണം. ആ ശിപാർശകൾ പ്രസക്തമായി ഏതെങ്കിലും നിയമമാക്കി മാറ്റുവാൻ കഴിയുമോ എന്നുള്ളത് ഈ ഗവൺമെന്റ് പരിശോധിക്കേണ്ടതാണെന്നാണ് എന്റെ വിനയപൂർവ്വമായ അഭിപ്രായം. ജസ്റ്റിസ് കെ. ടി. തോമസിനെ ഇപ്പോൾ പുതിയ കമ്മീഷനായി നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നുള്ളത് ശുഭോതർക്കമാണ്.

കാർഷിക പരിഷ്കരണ രംഗത്ത് മൂന്ന് നിയമങ്ങൾ സഭ പാസ്സാക്കുകയുണ്ടായി. 1963-ലെ ലാന്റ് റിഫോംസ് ആക്ട്, 1971-ലെ കണ്ണൻ ദേവൻ ഹിൽ ഏറ്റെടുക്കൽ നിയമം, 1971-ലെ സ്വകാര്യ വനദേശവൽക്കരണ നിയമം, 1961-ലെ ഭൂപരിഷ്കരണ നിയമത്തിൽ 1969-ൽ കൊണ്ടുവന്ന ഭേദഗതികൾ കോടതികൾ അസ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. പിന്നീട് വന്ന സർക്കാർ പ്രസ്തുത നിയമത്തെ ഒൻപതാം പട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി അത് നിയമമാക്കി ശാശ്വതീകരിച്ചു. ചില സവിശേഷതകളുള്ളത്, കുടികിടപ്പുകാർക്ക് 3, 5, 10 സെന്റ് സ്ഥലം വീതം നൽകിയ പല ക്രയവിക്രയങ്ങളും പാട്ടമായിട്ടാണ് കരുതുന്നത്. ആ പാട്ട വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് സ്ഥിരാവകാശം നൽകിയതും സ്വകാര്യവനം ദേശവൽക്കരിച്ചതുമെല്ലാം

പുരോഗമനപരമായ നടപടികൾക്ക് ഈ സഭ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുവെന്നതിനുള്ള തെളിവാണ്. ദേശവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട പ്ലാന്റേഷൻ ഒഴികെയുള്ള ഭൂമി സർക്കാർ ഏറ്റെടുത്തു. സർക്കാർ ദേശവൽക്കരിച്ച ഭൂമിയിൽ പലതും ജൻമികൾക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കാൻ കോടതി നിർദ്ദേശിച്ചപ്പോൾ 2000-ൽ 'Ecologically fragile' നിയമം വഴി ഇത് വീണ്ടും റിസർവ് വനമാക്കി. 46 വർഷമായി ജൻമിമാരുമായി കേസ് നടക്കുകയാണ്. കൃഷിക്കാർക്ക് നൽകാനായി മാറ്റിവച്ച ഭൂമി ഇപ്പോൾ കേന്ദ്ര വനസംരക്ഷണ നിയമത്തിന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്നതാകയാൽ ഇതിന്റെ മൂന്നിരട്ടി ഭൂമി വനമാക്കുവാൻ വിട്ടുനൽകിയാലേ ഈ ഭൂമി കർഷകർക്ക് കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. കണ്ണൻ ദേവൻ നിയമമനുസരിച്ച് കൃഷിക്കാർക്ക് നൽകുവാൻ സർക്കാർ ഏറ്റെടുത്ത ഭൂമി പല കാരണങ്ങളാൽ ഇന്നും കൃഷിക്കാർക്ക് നൽകുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലായെന്നുള്ള കാര്യം വളരെ ശ്രദ്ധയോടുകൂടി നമ്മൾ പരിശോധിക്കേണ്ടതാണ്. 'കാർഡമം ഹിൽ' റിസർവിലെ 28,000 ഹെക്ടർ ഭൂമി വനസംരക്ഷണ നിയമമനുസരിച്ച് കേന്ദ്രാനുമതി വാങ്ങി കർഷകർക്ക് പട്ടയം പതിച്ച് നൽകുവാൻ എന്റെ കഠിന പ്രയത്നം കൊണ്ട് സാധിച്ചുവെന്നത് ചാരിതാർത്ഥ്യജനകമായി ഞാൻ അനുസ്മരിക്കുകയാണ്. ഈ നിയമസഭയുടെ ചരിത്രം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ നമുക്ക് അഭിമാനമുണ്ട്. ഞാനൊരു കാര്യം മാത്രമേ

പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുള്ളൂ. നമ്മുടെ നിയമസഭയിൽ രാഷ്ട്രീയ ചർച്ചയ്ക്കാണ് കൂടുതൽ സമയമെടുക്കുന്നതും കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം നൽകുന്നതും. എന്നാൽ നിയമനിർമ്മാണ സഭകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് കൂടുതലായും നിയമനിർമ്മാണമാണ്. ആ നിയമനിർമ്മാണത്തിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പതിക്കുകയും പുതിയ നല്ല നിയമങ്ങൾ കൊണ്ടുവരാൻ ഈ നിയമസഭ നേതൃത്വം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. അതിനുവേണ്ടി പുതിയ നിയമങ്ങൾ കൊണ്ടുവരാനും മാറ്റങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാനും നമ്മൾ ശ്രദ്ധിക്കണമെന്ന് മാത്രം ഉത്ബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഈ 60-ാം വാർഷികാചരണം നടത്തുന്നതിന് ഒരവസരം തുറന്നു തന്നതിൽ അങ്ങയോടുള്ള നന്ദി പ്രത്യേകിച്ച് രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് എന്റെ വാക്കുകൾ ഞാൻ ഉപസംഹരിക്കുന്നു.

<u>ശ്രീ. എ. കെ. ശശീന്ദ്രൻ</u>: സർ, കേരള നിയമസഭയുടെ ചരിത്രത്തിൽ എല്ലാവർക്കും അങ്ങേയറ്റം അഭിമാനിക്കാൻ വക നൽകുന്ന ഒരു ഉജ്ജ്വല മുഹൂർത്തത്തിനാണ് നാമെല്ലാം സാക്ഷിയായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഭാഷാടിസ്ഥാനത്തിൽ സംസ്ഥാനങ്ങൾ രൂപീകരിച്ചതിനുശേഷം 1957-ലെ ആദ്യ തെരഞ്ഞെടുപ്പിലാണ് സഖാവ് ഇ.എം.എസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു ഗവൺമെന്റ് അധികാരത്തിൽ വന്നത്. തിരുവിതാംകൂറിലും മലബാറിലുമായി നടന്ന നിരവധി ദേശീയ പ്രാദേശിക പ്രക്ഷോഭങ്ങളുടെയും നവോത്ഥാന പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയും

പ്രവർത്തന ഫലമായി കേരളീയ സമൂഹം കൈവരിച്ച പുരോഗമന ചിന്തയാണ് ചരിത്രത്തിലാദ്യമായി ബാലറ്റ് പേപ്പറിലൂടെ ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവൺമെന്റിനെ കേരളത്തിൽ അധികാരത്തിൽ വരുത്താനിടയായത്. ആ കാലത്ത് ആർക്കും ഞാനൊരു പുരോഗമനവാദിയാണെന്ന് അവകാശപ്പെടാനുള്ള സാഹചര്യമാണുണ്ടായിരുന്നത്. എത്ര അറുപിന്തിരിപ്പൻ ചിന്താഗതി മനസ്സിൽ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നവനായാൽ പോലും പുറമേ വരുമ്പോൾ ഞാനൊരു പുരോഗമനവാദിയാണ് എന്നൊരു ചിത്രം അവതരിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി ശ്രമിക്കാറുണ്ട്. അങ്ങനെയൊരു പുരോഗമന സ്വഭാവമുള്ള രാഷ്ട്രീയ മനസ്സാണ് കേരളത്തിനുള്ളത്. എന്നാൽ ഇന്ന് അറുപതാമത് വർഷം പൂർത്തിയാക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ കേരള രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ മനസ്സ് അങ്ങനെ തന്നെയാണോയെന്ന പരിശോധന നടത്തേണ്ടത് ആവശ്യമാണെന്ന് എനിക്ക് തോന്നുകയാണ്. കാലം മാറുന്നതിനനുസരിച്ച് നിരവധി വിപ്ലകരമായ നിയമനിർമ്മാണങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനനുസരിച്ച്, ഇന്ത്യയ്ക്കാകെ മാതൃകയായ പല നടപടികളും സ്വീകരിക്കുന്നതിനനുസരിച്ച് നമ്മുടെ സമൂഹം പുരോഗമന പാതയിലൂടെതന്നെ ആശിച്ച വിധത്തിൽ മുന്നോട്ട് പോകുന്നുണ്ടോയെന്ന സംശയം സ്വാഭാവികമായും ഉയർന്നുവന്നിരിക്കുകയാണ്. ഞാൻ 1980-ലാണ് ഈ സഭയിൽ നിയമസഭാ സാമാജികനായി എത്തിച്ചേരുന്നത്. അന്ന് ഞാൻ ഇവിടെ

എത്തിച്ചേർന്നത് സവിശേഷമായ രാഷ്ട്രീയ കൂട്ടുകെട്ടിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ്. അടിയന്തരാവസ്ഥയ്ക്കുശേഷം ഇന്ത്യയിൽ രൂപംകൊണ്ട സവിശേഷ രാഷ്ട്രീയ സാഹചര്യത്തിൽ ഇന്ത്യയിലെ പുരോഗമന ജനാധിപത്യ ശക്തികൾ ഒരുമിച്ച് ഒറ്റക്കെട്ടായി സ്വേച്ഛാധികാര പ്രവണതയെയും വർഗ്ഗീയതെയയും ചെറുക്കണമെന്നൊരു രാഷ്ട്രീയമാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. ആ രാഷ്ട്രീയത്തിന് നേതൃത്വം നൽകിക്കൊണ്ട് എന്നെ ഈ നിയമസഭയിലേയ്ക്ക് കൈപിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നത് അന്നത്തെ നിയമസഭാ കക്ഷി നേതാവായിരുന്ന ശ്രീ. ഉമ്മൻ ചാണ്ടിയായിരുന്നു. അതിനോടൊപ്പം ചേരാൻ അന്നത്തെ കേരള കോൺഗ്രസ് നേതാവായ ബഹുമാനപ്പെട്ട കെ. എം. മാണിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആർ.എസ്.പി.-യുടെ ആജാനുബാഹുവായ നേതാവ് സഖാവ് ബേബി ജോണും എന്നെ ആ വഴിക്ക് നയിക്കുന്നതിൽ വലിയ സംഭാവന നൽകിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ 1980-നുശേഷം ധാരാളം രാഷ്ട്രീയ മാറ്റങ്ങൾ നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തുണ്ടായി. ഇന്നിപ്പോൾ നാം ഭയപ്പെടുന്നതെന്താണ്; നമ്മുടെ നിയമനിർമ്മാണ സഭകളും ജനാധിപത്യ സംവിധാനവും പോകുന്ന വഴികളിലെവിടെയെങ്കിലും, ഇരുട്ടിലെവിടെയെങ്കിലും വർഗ്ഗീയതയുടെ കഠാപ്പകത്തിയുമായി ആരെങ്കിലും ഒളിച്ചുനിൽക്കുന്നുണ്ടോയെന്ന് ഭയപ്പെടേണ്ട ഒരു സാഹചര്യം ഇന്ന് നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് നിലവിലില്ലേ? ആ

സാഹചര്യത്തിൽ നിന്ന് ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഇന്ന് രാജ്യം ചർച്ച ചെയ്യുന്നൊരു രാഷ്ട്രീയമുണ്ട്. ആ രാഷ്ട്രീയം വർഗ്ഗീയതയെ ചെറുക്കാൻ, സ്വേച്ഛാധികാര പ്രവണതയെ ചെറുക്കാൻ, മതേതര ജനാധിപത്യ ശക്തികളുടെ പുരോഗമന ശക്തികളുടെയാകെ കൂട്ടായ്മ അനിവാര്യമാണെന്ന രാഷ്ട്രീയമാണ് ഈ അറുപതാം വാർഷികം ആഘോഷിക്കുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ കേരളവും രാഷ്ട്രവും ചർച്ച ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ 1980-ൽ ഈ നിയമസഭയിലെ ഒരംഗമായി എത്തിച്ചേരാൻ അവസരമുണ്ടായ എനിക്ക് അങ്ങേയറ്റം ചാരിതാർത്ഥ്യത്തിന് വക നൽകുന്നത്. നിയമസഭയിലെ എല്ലാ പാർട്ടികളും രാജ്യം ആവശ്യപ്പെടുന്ന പുതിയ രാഷ്ട്രീയ സാഹചര്യങ്ങളോട് ക്രിയാത്മകമായി പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയുമോയെന്ന് ആലോചിക്കേണ്ട ഒരു ഘട്ടം കൂടിയാണിതെന്ന് ഞാൻ ചൂണ്ടികാണിക്കുകയാണ്. ഇവിടെ പലരും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ നിരവധി ആവേശകരമായതും നിരവധി വേദനിപ്പിക്കുന്ന ഓർമ്മകളെല്ലാം ഉണ്ട്. സ്പീക്കർമാർ സ്വീകരിക്കുന്ന നടപടികളെക്കുറിച്ച് ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രതിപക്ഷനേതാവ് ഇവിടെ ചൂണ്ടികാണിക്കുകയുണ്ടായി. 1982-87 വരെയുള്ള നിയമസഭയിൽ ഞാൻ പ്രതിപക്ഷത്തെ ഒരംഗമായിരുന്നു. അന്ന് നിയമസഭയിൽ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടായപ്പോൾ എം. വി. രാഘവൻ ഉൾപ്പെടെയുള്ള 6 എം.എൽ.എ.-മാരെ സ്പീക്കർ സസ്പെന്റ് ചെയ്തു.

അങ്ങനെ സസ്പെൻഡ് ചെയ്ത എം.എൽ.എ.-മാരെ ഈ നിയമസഭയിലേയ്ക്ക് കടത്തികൊണ്ടുവരുന്നതിനുവേണ്ടി ആ വാതിലിലാണ് വലിയ സംഘർഷം ഉണ്ടായത്. ആ സംഘർഷമുണ്ടായപ്പോൾ ഇന്ന് നിയമസഭയിൽ നമ്മോടൊപ്പമുള്ള ബഹുമാനപ്പെട്ട ശ്രീ. കെ. കൃഷ്ണൻകുട്ടിയുടെ കൈ മുറിഞ്ഞത് ആ ചില്ലുവാതിൽ ഇടിച്ച് തകർത്തപ്പോഴാണ്. ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രതിപക്ഷ ഉപനേതാവ് ഡോ. എം. കെ. മുനീർ അന്ന് എങ്ങനെയായിരുന്നു സഭാതലം കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നതെന്നത് സംബന്ധിച്ച സൂചന നൽകുകയുണ്ടായി. അന്ന് ഭരണപക്ഷത്ത് അതികായകനായ സി. എച്ച്. മുഹമ്മദ് കോയ സാഹിബ് ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അതിൽ ഇടപെട്ട് ശ്രീ. കെ. കൃഷ്ണൻകുട്ടിയ്ക്കുണ്ടായ വേദനയെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചു, പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചു. ഒടുവിൽ ആ അന്തരീക്ഷം മയപ്പെടുത്തിയത് അത്ഭുതാവഹമായ വിധത്തിലായിരുന്നു. കൃഷ്ണൻകുട്ടി എന്ന പാവപ്പെട്ട ഒരു എം.എൽ.എ.-യാണ് ആ ജനൽ ചില്ലിൽ മുട്ടിയതെന്ന് ആ ക്രൂരനായ കണ്ണാടി ചില്ലിന് അറിയാമായിരുന്നില്ലല്ലോയെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞപ്പോൾ സഭയുടെ അന്തരീക്ഷമാകെ മാറി. കൃഷ്ണൻകുട്ടി പോലും പൊട്ടിചിരിച്ചു. അനുനയത്തിന്റെയും പുഞ്ചിരിയുടെയും പൊട്ടിച്ചിരിയുടെയും ആ അനുഭവം ഞാൻ ഇപ്പോൾ ഓർക്കുകയാണ്. അങ്ങനെയാണ് സഭാതലത്തിൽ എല്ലാവരും

പെരുമാറേണ്ടതെന്നൊരു സൂചന സർവ്വശ്രീ അങ്ങും മുഖ്യമന്ത്രിയും പ്രതിപക്ഷനേതാവും പ്രതിപക്ഷ ഉപനേതാവും ഇവിടെ സ്വീകരിച്ചുകാണുന്നതിൽ ഞാൻ അതീവ സന്തുഷ്ടനാണ്. അങ്ങനെ മാതൃകാപരമായൊരു സഭയായി കേരള നിയമസഭയെ ഇന്ത്യയ്ക്കുമുന്നിൽ, ലോകത്തിനുമുന്നിൽ ഉയർത്തികാട്ടാൻ അങ്ങ് നടത്തുന്ന ശ്രമങ്ങളിൽ ഒന്നുമാത്രമാണ് ഈ അറുപതാം വാർഷികാഘോഷ പരിപാടികളുടെ ഈ സവിശേഷ സമ്മേളനം എന്നുകരുതിക്കൊണ്ട് അതിന് മുൻകയ്യെടുത്ത അങ്ങയെയും അതിന് സഹകരിച്ച ഗവൺമെന്റിനെയും ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാവരെയും അനുമോദിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ എന്റെ വാക്കുകൾ ചുരുക്കുന്നു.

<u>ശ്രീ. കെ. ബി. ഗണേഷ് കുമാർ</u> : സർ, ഇ.എം.എസ്. മന്ത്രിസഭയുടെ, ആദ്യ മന്ത്രിസഭയുടെ 60-ാം വാർഷികവും കേരള നിയമസഭയുടെ 60-ാം വാർഷികവും ആഘോഷിക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഈ പഴയ സഭാഹാളിലേയ്ക്ക് ഇന്നത്തെ സമ്മേളനത്തെ മാറ്റിയ സ്പീക്കറുടെ ആശയസമ്പുഷ്ടവും പുരോഗമനപരവുമായ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യത്തെ അഭിനന്ദിക്കുകയാണ്. ഒരു കുടുംബത്തിലെ മൂന്ന് തലമുറയിൽപ്പെട്ടവർക്ക് കേരള ജനാധിപത്യ സംവിധാനത്തിൽ ജനവിശ്വാസം നേടി സഭയിലെത്താൻ കഴിഞ്ഞ ചരിത്രം എന്റെ കുടുംബത്തിനുണ്ട്. ശ്രീമൂലം പ്രജാസഭയിൽ എന്റെ മുത്തച്ഛനായ ശ്രീ. കീഴൂട്ട് രാമൻപിള്ള അംഗമാകുകയും ഞാൻ

ജനിക്കുന്നതിനുമുൻപുതന്നെ എന്റെ പിതാവിന് ഏറ്റവും പ്രായം കുറഞ്ഞ അംഗമെന്ന നിലയിൽ കേരള നിയമസഭയിലേയ്ക്ക് വരാനും ഏതാണ്ട് 30 വർഷത്തോളം ഈ സഭയിലിരിക്കാനും കഴിഞ്ഞു. അതിനുശേഷം 2001 മുതൽ ഈ സഭാഹാളിൽ അല്ലെങ്കിൽപോലും കഴിഞ്ഞ 16 വർഷം കേരളത്തിലെ ജനങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഈ നിയമനിർമ്മാണ സഭയിലെത്താൻ എളിയവനായ എനിക്കും അവസരം കിട്ടി. അങ്ങനെ മൂന്ന് തലമുറകളെ അനുഗ്രഹിച്ച കേരളത്തിലെ മതേതര വിശ്വസികളായ ജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ഈ അവസരത്തിൽ ഞാൻ ശിരസ് നമിച്ചുകൊണ്ട് അവർക്ക് നന്ദിപറയുകയാണ്. ഈ സഭയിലിരിക്കുമ്പോൾ, ഈ ഹാളിലേയ്ക്ക് വരാൻ കഴിഞ്ഞ ഒരു ഭാഗ്യമെന്ന് പറയുന്നത് ഞാൻ ജനിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് എന്റെ പിതാവ് ഈ സഭയിൽ വരികയുണ്ടായി. തൊട്ടുപിറകിലത്തെ ബെഞ്ചിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് എഴുതിവച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് കാണാനുള്ള ഭാഗ്യം കിട്ടിയെന്നൊരു സന്തോഷവുമുണ്ട്. ഇ.എം.എസ്. നമ്പൂതിരിപ്പാടിന്റെ മന്ത്രിസഭയിൽ 11 നക്ഷത്രങ്ങളാണ് ഉണ്ടായിരുന്നതെന്നാണ് ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തുന്നത്. അതിൽ ജസ്റ്റിസ് വി.ആർ.കൃഷ്ണയ്യരും ഇ.എം.എസ്. നമ്പൂതിരിപ്പാടും സി.അച്ചുതമേനോൻ, ജോസഫ് മുണ്ടശ്ശേരിയെപ്പോലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ വിദഗ്ധരായിട്ടുള്ള മഹാന്മാരായ വ്യക്തികളുമുണ്ട്. അതിനുശേഷം കടന്നുവന്ന മന്ത്രിസഭയിൽ വി.വി. ഗിരിയും കെ.

കരുണാകരനും ശ്രീ. എ. കെ. ആന്റണിയും, അങ്ങനെ ഈ സമൂഹത്തിന്റെ, രാജ്യത്തിന്റെ നന്മ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ബഹുമുഖ പ്രതിഭകളായ ഇന്നത്തെ പൊതുപ്രവർത്തകർ മാതൃകയായി കാണേണ്ട അനേകം പ്രഗത്ഭന്മാർ ഇരുന്ന ഈ ഇരിപ്പിടത്തിൽ പുതിയ തലമുറയിൽപ്പെട്ട നമുക്കും ഇരിക്കാനുള്ള ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചുവെന്നതിൽ ഞാനും ഇവിടെയിരിക്കുന്ന എല്ലാ അംഗങ്ങളും വളരെ നന്ദിയോടെയും ചാരിതാർത്ഥ്യത്തോടെയുമാണ് ഈ മുഹൂർത്തത്തെ കാണുന്നത്.

നമ്മുടെ നിയമസഭ ഇന്ത്യയിലെ മറ്റ് സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് മാത്രമല്ല, ലോക ജനാധിപത്യത്തിനുതന്നെ മാതൃകയാണ്. ഇറ്റലിയിൽ ഒരു രാജ്യത്ത് ജനാധിപത്യത്തിലൂടെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ അധികാരത്തിലെത്തിയ ചരിത്രം മാറ്റി നിർത്തിയാൽ നമ്മുടെ ഏഷ്യാ ഭൂഖണ്ഡത്തിൽ വിപ്ലവത്തിലൂടെ പല രാജ്യങ്ങളുടെയും ഭരണ സാരഥ്യം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ കയ്യിൽ എത്തിച്ചേരുമ്പോൾ ജനാധിപത്യമെന്ന ആശയത്തിലൂടെ ഏഷ്യാ ഭൂഖണ്ഡത്തിൽ ആദ്യമായി നമ്മുടെ കേരളത്തിലാണ് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഒരു സർക്കാർ അധികാരത്തിൽ വരുന്നത്. അന്നുവരെ ചിന്തിക്കാൻ കഴിയാത്ത അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്ന ഇത്തരം ആശയങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്ന ജനാധിപത്യ മര്യാദയും ജനാധിപത്യ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യവും കാണിക്കുന്ന കേരളത്തിലെ ജനങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുത്തവരാണ്

നമ്മൾ ഓരോരുത്തരും. അതിൽ നമുക്ക് അഭിമാനിക്കാം. ഈ സഭ ലോക ജനാധിപത്യത്തിന് മാതൃകയാകുന്ന അനേകം നിയമങ്ങൾ പാസ്സാക്കിയിട്ടുണ്ട്. വളരെ ആകസ്മികമാണെങ്കിൽപ്പോലും കർഷകന്റെ മണ്ണിന്റെ മണമുള്ള, അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ജനവിഭാഗങ്ങളുടെ വിയർപ്പിന്റെ മണമുള്ള, - ഭൂനിയമം ഉൾപ്പെടെ, പാവപ്പെട്ടവനെ സഹായിക്കാനുള്ള നിയമങ്ങൾ, മനസ്സാക്ഷിയുള്ളവർക്ക് മാനുഷിക പരിഗണനയുള്ള നിയമങ്ങൾ, ഇതെല്ലാം പാസ്സാക്കുന്നതിൽ ലോകത്തിന് മാതൃകയായ ഒരു നിയമസഭയാണ് നമ്മുടേത്. അങ്ങനെ നിർമ്മിച്ച നിയമങ്ങൾ എത്രത്തോളം ജനങ്ങൾക്ക് ഉപകാരപ്പെട്ടുവെന്ന് നമ്മൾ ചിന്തിക്കണം. എനിക്കുമുമ്പ് സംസാരിച്ച പല പ്രമുഖ വ്യക്തികളും പറഞ്ഞ ഒരു കാര്യമുണ്ട്. പട്ടികജാതി പട്ടികവർഗ്ഗ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവരെ സംരക്ഷിക്കാൻ ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയനുസരിച്ച് വിഭാവന ചെയ്ത ഒരു നിയമം, സുരക്ഷയും ആനുകൂല്യങ്ങളും നൽകി സമൂഹത്തിന്റെ മുൻനിരയിലേയ്ക്ക് അവരെ കൊണ്ടുവരാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ആ നിയമം എത്രത്തോളം ഫലപ്രദമായി നടപ്പിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞുവെന്ന് ചിന്തിക്കേണ്ട വിഷയമാണ്. അവർക്ക് നൽകുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾ അവരിലേയ്ക്ക് എത്തിച്ചേർക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോയെന്ന് ആലോചിക്കണം. അവരുടെ ജീവിതനിലവാരമുയർത്താനുള്ള നമ്മുടെ പരിശ്രമങ്ങൾ അറുപത് വർഷം പിന്നിടുമ്പോൾ എവിടെ

എത്തിനിൽക്കുന്നുവെന്ന് ചിന്തിക്കണം. ആ നിയമം അത്രത്തോളം വിജയിച്ചുവെന്ന് ഞാൻ സമ്മതിക്കില്ല. പ്രകൃതിയെ സംരക്ഷിക്കാനുള്ള നിയമങ്ങളും വയലുകൾ നികത്തുന്നതിനെതിരെ കൊണ്ടുവന്ന നിയമവും എത്രത്തോളം ഫലപ്രദമായിയെന്ന് നോക്കണം. വയലുകളും കുളങ്ങളുമെല്ലാം നികത്തിയതിന്റെ ഫലമായി വെള്ളമില്ലാതെ നാം കഷ്ടപ്പെടുകയാണ്. ഡാമുകളിൽ പോലും വെള്ളമില്ലാത്ത അവസ്ഥയാണ്. ജനങ്ങൾക്ക് കുടിവെള്ളം എത്തിച്ചുകൊടുക്കാൻ സാധിക്കാത്ത അവസ്ഥയിലാണ് ഗവൺമെന്റ്. ഈ അവസ്ഥയിലേയ്ക്ക് നമ്മളെ എത്തിച്ചത് നമ്മൾ തന്നെയാണ്. ഇതിനൊക്കെ നിയമങ്ങളുണ്ട്. സഭയിൽ അതിശക്തമായ നിയമങ്ങൾ പാസ്സാക്കിയെന്ന് അഭിമാനിക്കുമ്പോഴും ആ നിയമങ്ങൾ ജനങ്ങളിലെത്തിക്കാനും ജനങ്ങൾക്ക് ഉപകാരപ്പെടുംവിധം എത്രത്തോളം ഫലവത്തായി നടപ്പിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞുവെന്നും നമ്മൾ ചിന്തിക്കണം. അതിനുള്ള സംവിധാനമുണ്ടാക്കണം. നിയമനിർമ്മാണ സഭയും ഭരണസംവിധാനങ്ങളും തമ്മിലുള്ള അകലം കൂടുന്നുണ്ടോയെന്ന് സംശയിക്കുന്നുവെന്ന് പ്രതിപക്ഷനേതാവ് പ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞു. അത് ശരിയാണ്. അകലം വളരെ കൂടുന്നു. ഇവിടെ നിർമ്മിക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ അതിന്റേതായ അർത്ഥത്തിൽ ഫലവത്താകുന്നുണ്ടോ? പമ്പാനദിയെ സംരക്ഷിക്കാൻ നമ്മൾ നിയമം പാസ്സാക്കി. പമ്പാ നദിയുടെ പഴയ സ്ഥിതിയും

ഇപ്പോഴുള്ള സ്ഥിതിയും തമ്മിൽ എന്തെങ്കിലും വ്യത്യാസമുണ്ടോ? പാസ്സാക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ കർശനമായി നടപ്പാക്കാൻ നമുക്ക് കഴിയുന്നില്ല. നമ്മൾ നിർമ്മിക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ കർശനമായി നടപ്പാക്കാൻ കഴിയാതെ വരുമ്പോൾ ഒരു നിയമസഭയിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന, നിയമസഭാ സാമാജികനായ ഒരോ വ്യക്തിക്കും സത്യത്തിൽ വിഷമമുണ്ടാകും. വ്യക്തിപരമായി ചോദിച്ചാൽ നമ്മൾ കൂടി വോട്ട് ചെയ്ത് പാസാക്കിയ, നമ്മൾ സഭയിൽ പ്രസംഗിച്ച്, നമ്മൾ കൂടി ചർച്ചയിൽ പങ്കെടുത്ത് പാസാക്കിയ നിയമം ഫലവത്തായി നാട്ടിലെ ജനങ്ങൾക്ക് ഗുണം കിട്ടാതെ വരുമ്പോൾ നമുക്ക് ഓരോരുത്തർക്കും നിരാശയില്ലേയെന്ന് നമ്മൾ ചിന്തിക്കണം. എന്തിനുവേണ്ടിയായിരുന്നു ഈ വൃഥാവ്യായാമം എന്ന് തോന്നിപ്പോകുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ പലപ്പോഴും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ ദീർഘിപ്പിക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ ഈ സഭയിൽ മുമ്പിരുന്ന, എന്റെ പിതാവടക്കമുള്ളവർ പറയും, എല്ലാവരും സംസാരിച്ചപ്പോഴും പറഞ്ഞു, അന്ന് പ്രതിപക്ഷവും ഭരണപക്ഷവും തമ്മിൽ വളരെ അടുപ്പമുണ്ടായിരുന്നു. ഇവിടെ വളരെ തൊട്ടടുത്താണ് കസേരകൾ കിടക്കുന്നത്. തൊട്ടടുത്തിരുന്ന് സംസാരിക്കാം, വിശേഷങ്ങൾ പറയാം, കുടുംബ കാര്യങ്ങൾ പറയാം, സന്തോഷം പങ്കുവയ്ക്കാം, ദു:ഖങ്ങൾ പങ്കുവയ്ക്കാം. പക്ഷേ നമ്മുടെ പുതിയ നിയമസഭയിൽ എല്ലാവരും ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ തമ്മിൽ അകലം കൂടുതലാണ്.

അതുകൊണ്ടാണ് എല്ലാവരും തമ്മിൽ അകലം വന്നിട്ടുള്ളതെന്ന് എനിക്ക് സംശയമുണ്ട്. ഈ നിയസഭയിലെ പ്രതിപക്ഷത്തിരുന്നവരും ഭരണപക്ഷത്തിരിക്കുന്നവരും തമ്മിൽ വ്യക്തിപരമായി ബന്ധം വളരെ നല്ലതായിരുന്നു. ഇനിയും അങ്ങനെതന്നെയായിരിക്കണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. സഭയിലുള്ള പ്രതിപക്ഷവും ഭരണപക്ഷവും മന്ത്രിമാരും അംഗങ്ങളുമെല്ലാം തമ്മിലും അവരുടെ കുടുംബാംഗങ്ങൾ തമ്മിലും നല്ല ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. അവർ കുടുംബ വിശേഷങ്ങളും സുഖദുഃഖങ്ങളിലും പരസ്പരം പങ്കുവയ്ക്കാനുള്ള മനസ്സുണ്ടായിരുന്നവരാണെന്ന് ഞാൻ പണ്ട് കേട്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ ഇപ്പോൾ പലപ്പോഴും അതിന് കഴിയുന്നില്ല. അത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നുള്ളത് ഒരു പുനർചിന്തനത്തിന് വിധേയമാക്കേണ്ടതാണ്. രാഷ്ട്രീയമായ അകൽച്ചയൊന്നുമല്ല, കാരണം രാഷ്ട്രീയമായി അങ്ങനെ വിരോധമൊന്നുമില്ല. ഇവിടെ പ്രതിപക്ഷനേതാവ് പറഞ്ഞതുപോലെ, ജയലളിത മരിച്ചപ്പോൾ പ്രതിപക്ഷനേതാവും മുഖ്യമന്ത്രിയും മുൻമുഖ്യമന്ത്രിയും ഒരേ വണ്ടിയിൽപോകുന്ന മനോഭാവം നമുക്കുണ്ട്. ഈ സഭയിൽ പല പ്രമേയങ്ങളും നമ്മൾ ഒറ്റക്കെട്ടായി പാസ്സാക്കിയിട്ടുണ്ട്. നമ്മൾ പുതിയ നിയമസഭാ മന്ദിരത്തിലായതിനുശേഷമാണ് ഞാൻ അംഗമായി എത്തിയത്. അവിടുത്തെ സ്ഥിതിയെന്താണ്? ചില അംഗങ്ങൾ അവർക്ക് ആളാകാൻ വേണ്ടി

മറ്റുള്ളവരുടെ കുടുംബ കാര്യം നിയമസഭയിലും പുറത്തും വലിച്ചിഴയ്ക്കുന്ന നാണംകെട്ട ചിത്രം കാണേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. സഭയിലെ സഹപ്രവർത്തകന്റെ കുടുംബകാര്യങ്ങൾ തെരുവിൽ വലിച്ചിഴയ്ക്കുന്ന അംഗങ്ങളായി പലരും അധ:പതിച്ചുവെന്നതിൽ വേദനയുണ്ട്. അത്തരം അധ:പതനത്തിൽ നിന്നും നമ്മൾ മാറണം. നമ്മൾ സ്നേഹത്തോടെ ഒരുമിച്ച് നിൽക്കണം. നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം ഈ രാജ്യത്തിന്റെ നന്മയാണ്. ഈ നാടിന്റെ പുരോഗതിയാണ്. ഇവിടുത്തെ പാവപ്പെട്ടവന്റെ ഉയർച്ചയാണ് നമ്മുടെ ലക്ഷ്യമെന്ന് നമ്മൾ കാണണം. അതിൽ രാഷ്ട്രീയമില്ല. അതുകൊണ്ട് നാടിന്റെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടിയും പുതിയ നിയമങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്നതിനുവേണ്ടിയും ഒറ്റക്കെട്ടായി പ്രവർത്തിക്കണം. കേരളത്തിന്റെ ചരിത്രമായ വിദ്യാഭ്യാസ പരിഷ്കരണ നിയമം ജോസഫ് മുണ്ടശ്ശേരി കൊണ്ടുവന്ന അതേ സഭയ്ക്കുള്ളിൽ ഇന്ന് വളരെ ആകസ്മികമായിട്ടാണോയെന്നറിയില്ല, മലയാളത്തെ ശ്രേഷ്ഠഭാഷയായി പ്രഖ്യാപിച്ച ഈ കേരളത്തിൽ, ആ ശ്രേഷ്ഠഭാഷ സ്കൂളുകളിൽ അന്തസ്സായി , ധൈര്യസമേതം കുട്ടികൾക്ക് ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയുന്ന വിധത്തിലുള്ള ഒരു നിയമം ഇന്ന് ഈ സഭയിൽ കൊണ്ടുവന്ന് ചർച്ച ചെയ്യാൻ തുടങ്ങുന്നുവെന്നത് വളരെ ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു കാര്യമാണ്. അതിന് ഈ ഗവൺമെന്റിനെ അഭിനന്ദിക്കുകയാണ്. എനിക്ക് ഒരു കാര്യം ബഹുമാനപ്പെട്ട

മുഖ്യമന്ത്രിയോട് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത്, വെള്ളത്തിന്റെ ഈ ദാരിദ്ര്യത്തിനും വരൾച്ചയ്ക്കുംവേണ്ടിയുള്ള പ്രതിരോധമെന്ന നിലയിൽ നടപ്പുനിയമസഭയിൽ തന്നെ അടിയന്തരമായി ജലസംരക്ഷണത്തിന് ഒരു ശക്തമായ നിയമം കൊണ്ടുവന്ന് ജൂൺ മാസത്തിൽ പെയ്യാൻ പോകുന്ന മഴയിൽ ഒരു തുള്ളി വെള്ളം പോലും പാഴാകാതെ ഗവൺമെന്റിന്റെ സർവ്വ സന്നാഹവും ഉപയോഗിച്ച് അതിനെ തടഞ്ഞുനിർത്തി ഇതുപോലെ ഒരു ദുരവസ്ഥ ഇനിയും കേരളത്തിലുണ്ടാകാതിരിക്കാനുള്ള നടപടി സ്വീകരിക്കണം. നിയമം നിർമ്മിച്ചാൽ മാത്രം പോര, ആ നിയമം കർശനമായി നടപ്പാക്കാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രി മുൻകയ്യെടുക്കണമെന്ന അഭ്യർത്ഥനയോടെ എല്ലാവിധ അഭിവാദ്യങ്ങളുമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ എന്റെ വാക്കുകൾ ചുരുക്കുന്നു.

<u>മി. സ്പീക്കർ</u>: പ്രസംഗത്തിന്റെ സമയം നീണ്ടുപോകുന്നതിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട അംഗങ്ങൾ അസ്വസ്ഥത പ്രകടിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഞാൻ അറിയിക്കുകയാണ്.

തുറമുഖവും മ്യൂസിയവും പുരാവസ്തു സംരക്ഷണവും വകുപ്പുമന്ത്രി (<u>ശ്രീ. രാമചന്ദ്രൻ കടന്നപ്പള്ളി</u>): സർ, അങ്ങും മുഖ്യമന്ത്രിയും പ്രതിപക്ഷ നേതാവും ഉൾപ്പെടെയുള്ളവർ ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കിയ അഭിപ്രായങ്ങളോടൊപ്പം ഞാനും പങ്കുചേരുകയാണ്. ഐതിഹാസികമായ ചരിത്ര സംഭവങ്ങൾക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിച്ച ഈ നിയമസഭാ വേദിയിൽ ഇത്തരമൊരു സംഗമത്തിന് അവസരമൊരുക്കിയ

അങ്ങയെയും ഇതിന് സഹായിച്ചവരെയും ഞാൻ അഭിനന്ദിക്കുകയാണ്. ഈ സഭയുടെ ചരിത്രത്തെക്കുറിച്ചും ചരിത്ര പശ്ചാത്തലത്തെക്കുറിച്ച് അറിയാവുന്നവരും ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിയ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉള്ളതുകൊണ്ട് ഒരു കൂട്ടിച്ചേർക്കൽ ആവശ്യമില്ല എന്നെനിക്കറിയാം. ആദ്യമായി ഒരു നിയമസഭാംഗമായപ്പോൾ ഈ നിയമസഭാ മന്ദിരത്തിൽ വന്ന കാര്യം ഞാൻ ഓർമ്മിക്കുകയാണ്. ഇന്ത്യയ്ക്കാകെ മാതൃകാപരമായ നിയമനിർമ്മാണങ്ങളും കർമ്മ പദ്ധതികളും ആസൂത്രണം ചെയ്തുകൊണ്ട് മതേതര ജനാധിപത്യ പരമാധികാര രാജ്യമായ ഈ രാജ്യത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ഒരിടം നേടിയ നമ്മുടെ നിയമസഭ തീർച്ചയായും ചരിത്രത്തിലെ അതിവിശിഷ്ടമായ, അനർഘമായ ഒരു മുഹൂർത്തത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയാണ്. ഐക്യകേരളം രൂപീകരണത്തിനുശേഷം ആദ്യമായി അധികാരത്തിൽ വന്ന ഇ.എം.എസ്. മന്ത്രിസഭ തൊട്ട് ഇന്ന് മുഖ്യമന്ത്രി പദം അലങ്കരിക്കുന്ന ശ്രീ. പിണറായി വിജയൻ വരെ നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന ഭരണകൂടങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഈ സംസ്ഥാനത്തിന് മാത്രമല്ല ജനാധിപത്യ മഹാരാജ്യത്തിന് മാതൃകാപരമായി പരിവർത്തിക്കുമ്പോൾ തീർച്ചയായും ഇത്തരമൊരു കൂട്ടായ്മയിലൂടെ നമ്മുടെ ചരിത്ര ബോധത്തെയും രാഷ്ട്രീയ സംസ്കാരത്തെയും ജനാധിപത്യ മതേതര ബോധത്തെയും ഉന്നതമാക്കാനുള്ള ഒരു വേദിയൊരുക്കിയതിനും തീർച്ചയായും അതിൽ പങ്കെടുക്കാൻ

കഴിഞ്ഞതിലുമുള്ള സന്തോഷം രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് എന്റെ വാക്കുകൾ ഉപസംഹരിക്കുന്നു. നമസ്കാരം.

ശ്രീ. ഒ. രാജഗോപാൽ : സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട അദ്ധ്യക്ഷൻ അവർകൾ, ഈ സഭയിൽ ആദ്യമായിട്ടാണ് എനിക്ക് സംസാരിക്കാൻ അവസരം കിട്ടിയിട്ടുള്ളത്. അതിൽ സന്തോഷം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രിയും പ്രതിപക്ഷ നേതാവും സംസാരിച്ചുകഴിഞ്ഞ ഒട്ടേറെ കാര്യങ്ങൾ ആവർത്തിച്ചുപറയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ ഒന്നുരണ്ട് കാര്യങ്ങൾ പ്രത്യേകിച്ച് എടുത്തുപറയേണ്ടതായിട്ടുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നു. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഈ സഭ തുടങ്ങുന്ന അവസരത്തിൽ വിവിധ രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളുണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ പലതും അസ്തമിച്ചുപോയി. ഇന്ന് ആ പാർട്ടികളുടെ പേരില്ല, ആരുമില്ല. മന്ത്രിമാരും എം.എൽ.എ.-മാരും എം.പി.-മാരുമുണ്ടായിരുന്നു. പുതിയ കക്ഷികളും പുതിയ സാഹചര്യവുമുണ്ടാകുന്നു. മാറ്റം അനിവാര്യമാണ്. ആ മാറ്റം ഉൾക്കൊള്ളാൻ എല്ലാവരും തയ്യാറാകണം. അതിനെ അസഹിഷ്ണുതയോടെ വീക്ഷിക്കുന്ന ഒരു സമീപനം തീർച്ചയായും ജനാധിപത്യത്തിന് ചേരുന്നതല്ല. ഞാൻ പ്രത്യേകിച്ചും വേദനയോടെ ഒരു കാര്യം പറയട്ടെ. അങ്ങയുടെ പിന്നിൽ മഹാത്മാഗാന്ധിജിയുടെ ചിത്രമുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെ നാം രാഷ്ട്രപിതാവായി കണക്കാക്കുകയാണ്. ആ

രാഷ്ട്രപിതാവിനെ കൊന്നത് എന്റെ പാർട്ടിയാണ് എന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രി നിയമസഭയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അത് വളരെ ദുഃഖകരമായ കാര്യമാണ്. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനമെന്താണെന്ന് വ്യക്തമായിട്ടില്ല. കാരണം പല കോടതികളും കോൺഗ്രസ് നിയമിച്ച മൂന്ന് കമ്മീഷനുകളും അന്വേഷിച്ച് ആർ.എസ്.എസ്.-ന് ഇതിൽ യാതൊരു പങ്കുമില്ല എന്ന് വിധിയുണ്ടായ ശേഷം അങ്ങനെ പറയുന്നവർക്കെതിരെ കേസ് നടത്തി പല കോടതികളും ശിക്ഷിച്ചതിനുശേഷവും വീണ്ടും നിയമസഭയുടെ പ്രിവിലേജസ് ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഇത്തരം ഗുരുതരമായ ആരോപണമുന്നയിച്ചത് വളരെ ഖേദകരമാണ്. നിയമസഭയ്ക്ക് അകത്താവുമ്പോൾ അതിനുള്ള പ്രിവിലേജസ് ഉണ്ട്. അതുകൊണ്ട് പറയാം. ഞാൻ അന്ന് പറയാൻ ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും എനിക്ക് അതിനുള്ള അവസരം ലഭിക്കാത്തതുകൊണ്ട് പറയുകയാണ്. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ എനിക്ക് ബഹുമാനപ്പെട്ട സ്പീക്കറോട് അഭ്യർത്ഥിക്കാനുള്ളത് ഏതായാലും ഇത് പരിശോധിച്ച് സഭാരേഖയിൽ നിന്ന് ആ ഭാഗം മാറ്റേണ്ടത് അദ്ദേഹത്തിനോട് ചെയ്യുന്ന നീതിയാണ്. അല്ലെങ്കിൽ തീർച്ചയായും തെറ്റായിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യം ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രി നിയമസഭയിൽ പറയുക എന്നുപറഞ്ഞാൽ അത് നല്ല കാര്യമല്ല.

രണ്ടാമത്തെ കാര്യം, ഭരണഘടനയെ മാനിച്ചുകൊണ്ടാണ് നാമെല്ലാം രാഷ്ട്രീയ

പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നത്. മന്ത്രിമാരാകുമ്പോൾ സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നു. പക്ഷേ ഇവിടെ മന്ത്രിസഭ ഭരണഘടനയുടെ അടിസ്ഥാന മൂല്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് പലപ്പോഴും പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല എന്നുള്ളത് ദുഃഖകരമായ ഒരു കാര്യമാണ്. പോസിറ്റീവായ കാര്യങ്ങൾ ഇല്ലെന്ന് പറയുന്നില്ല. അതെല്ലാം ആവർത്തിച്ചുപറയാൻ സമയം പരിമിതമായതുകൊണ്ട് പറയുന്നില്ല. ഏതായാലും ഒരു കാര്യം പറയട്ടെ. ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രി പറഞ്ഞതുപോലെ വി.ജെ.ടി. ഹാളിന്റെ ആദ്യത്തെ പേര് ശ്രീമൂലം പ്രജാ സഭ എന്നായിരുന്നല്ലോ; ആ ശ്രീമൂലം പ്രജാ സഭയിലെ അംഗമായിരുന്ന അയ്യങ്കാളി വളരെ വർഷങ്ങളായി ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ മുഴുവൻ നേതാവാണ്. അദ്ദേഹവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമൂഹവും വി.ജെ.ടി. ഹാളിന് ആ പേര് മാറ്റി അയ്യങ്കാളിയുടെ നാമധേയം നൽകണമെന്ന് പലപ്രാവശ്യം അഭ്യർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ഒരുപദ്രവുമില്ല, ഒരു നഷ്ടവുമില്ല. പക്ഷേ അതൊരു പ്രതീകാത്മകമായ നടപടിയാണ്. വിക്ടോറിയ റാണിയുടെ പേര് മാത്രമേ പാടുള്ളൂ, എന്ന നിലപാടാണ് നാം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ അവശ വിഭാഗ നേതാവിന്റെ ആഗ്രഹവും അവർ പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുള്ളതും അംഗീകരിക്കാൻ തയ്യാറാകാത്ത ഒരു സാഹചര്യവും നിർഭാഗ്യകരമാണ്. ഇതും പരിഗണിക്കണമെന്നുള്ള ഒരു നിർദ്ദേശം ഞാൻ ഉന്നയിക്കുകയാണ്.

മഹിളകളുടെ പ്രാധാന്യത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതാണ് മറ്റൊരു പ്രധാന കാര്യം. ഭരണഘടന അനുസരിച്ച് നമുക്ക് തുല്യ അവകാശമുണ്ടെന്ന് പറയാൻ സാധിക്കും. ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ മഹിളകൾക്ക് തുല്യ അവകാശം കിട്ടുന്നുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പ് വരുത്താൻ സാധിക്കുമോ; അവരെ അവഹേളിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള പലതും സംഭവിക്കുന്നു. കണ്ണടച്ച് ഇരുട്ടാക്കാൻ നമുക്ക് സാധ്യമല്ല. ആത്മപരിശോധന നടത്തണം. ബന്ധപ്പെട്ട ആളുകൾ താൽക്കാലിക രാഷ്ട്രീയ ലാഭത്തിനുവേണ്ടി അവർക്കെതിരെ നടത്തുന്ന അക്രമങ്ങളെ കണ്ണടച്ച് ഇല്ലാതാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതും കുറച്ചുകാണുന്നതും തീർച്ചയായും ശരിയായ ഒരു സമീപനമാണെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. വേറൊരു കാര്യം കൂടി പറയട്ടെ. ഭരണഘടന അനുസരിച്ച് ഓരോ സ്ഥാപനങ്ങളിലുമുള്ള ആളുകൾക്ക് അധികാരങ്ങൾ നിർണ്ണയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ അധികാരങ്ങൾ കടന്ന് സത്യസന്ധമായും നീതിപൂർവ്വമായും പ്രവർത്തിക്കാൻ തയ്യാറാകുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥരെ ആക്ഷേപിക്കാനാണ് അവർ ആർ.എസ്.എസ്.-കാർ എന്നു പറയുന്നത്. ആർ.എസ്.എസ്.-കാരെന്നു പറഞ്ഞാൽ പിന്നൊന്നും പറയേണ്ട കാര്യമില്ല. ഭരണഘടനയുടെ ഏത് നിയമവും ലംഘിക്കാമെന്നുള്ള ഒരു സാഹചര്യമുണ്ടായിരിക്കുന്നു. ഇത് തികച്ചും തെറ്റായ കാര്യമാണ്. അതുകൊണ്ട് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത് സുപ്രീംകോടതി ഇക്കഴിഞ്ഞയാഴ്ച ശ്രീ. സെൻകുമാറിന്റെ

കാര്യത്തിൽ പുറപ്പെട്ടുവിച്ച വിധിയിൽചൂണ്ടിക്കാണിച്ച കാര്യങ്ങൾ....

മി. സ്പീക്കർ: അങ്ങ് ഈ സാഹചര്യത്തിന്റെ സൗഹൃദം തകരാറിലാക്കണോ?

ശ്രീ. ഒ. രാജഗോപാൽ: സർ, ഇത് രാഷ്ട്രീയമല്ല, സുപ്രീംകോടതിയുടെ നിർദ്ദേശമുണ്ട്......(ബഹളം)......ക്ഷമിക്കു...ക്ഷമിക്കു.... ആ നിർദ്ദേശം എന്താണെന്നു വച്ചാൽ ഈ നിലയ്ക്ക് ഭരണഘടനയുടെ വ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കാതെ പോകുകയാണെങ്കിൽ ഇത് തീർച്ചയായും ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം നാട് ആയി തുടരില്ല എന്ന് പറയേണ്ട സാഹചര്യം വന്നിരിക്കുന്നു.

മി. സ്പീക്കർ: ഇന്നേ ദിവസം ആരും രാഷ്ട്രീയ ആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുന്നില്ല.

ശ്രീ. ഒ. രാജഗോപാൽ: സർ, ഇതിന് വാസ്തവത്തിൽ മാറ്റമില്ലേ; ഇത് അടിസ്ഥാനപരമായ കാര്യമാണ്. മറ്റ് പ്രസ്ഥാനങ്ങളോട് കാണിക്കുന്ന അസഹിഷ്ണുത....

മി. സ്പീക്കർ: പ്ലീസ്....പ്ലീസ്....അങ്ങയെപ്പോലെ സീനിയറായ ആൾ ഇത് ചെയ്യരുതാ.

ശ്രീ. ഒ. രാജഗോപാൽ: സർ, മറ്റ് പ്രസ്ഥാനങ്ങളോട് കാണിക്കുന്ന അസഹിഷ്ണുത തീർച്ചയായും നമ്മൾ വച്ചുപുലർത്താൻ പാടില്ല എന്നുള്ള ഒരു അഭിപ്രായം കൂടി രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു. ഈ നിയമസഭയുടെ മാന്യത സംരക്ഷിക്കാൻ എല്ലാവർക്കും ബാധ്യതയുണ്ട്. ഞാൻ അതിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന

ആളുമാണ്. അതിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണ്. അതിലുള്ള അപചയങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കേണ്ടത് എന്റെ കടമയാണ് എന്നുള്ള നിലയ്ക്കാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. അതു സംബന്ധിച്ച് ബഹുമാനപ്പെട്ട സ്പീക്കർ ചിന്തിക്കുമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

<u>ശ്രീ. വി. എസ്. അച്ചുതാനന്ദൻ:</u> സർ, ആദ്യ നിയമസഭാ സമ്മേളനത്തിന്റെ അറുപതാം വാർഷികം, ഇതൊരു ചരിത്ര മുഹൂർത്തമാണ്. കേരളത്തിന്റെ മുന്നേറ്റ ചരിത്രത്തിന് ശില പാകിയ ദിനത്തിന്റെ ഓർമ്മകളാൽ നാം നിറയുകയാണ്. അവിടെ നിന്നാണ് കേരളവും മലയാളിയും സാമൂഹ്യ മുന്നേറ്റത്തിന്റെ വിസ്മയ പ്രപഞ്ചം സൃഷ്ടിച്ചുതുടങ്ങിയത്. കേരള ചരിത്രത്തിന്റെ കുതിപ്പിന് ഊർജ്ജവും ഉന്മേഷവും പകർന്ന ആ ദിനത്തിന്റെ ഓർമ്മകളിൽ ഉയിർകൊള്ളാൻ അവസരം ഒരുക്കിയ ബഹുമാനപ്പെട്ട സ്പീക്കർ പി. ശ്രീരാമകൃഷ്ണനെയും എൽ.ഡി.എഫ്. സർക്കാരിനെയും ഞാൻ അഭിനന്ദിക്കുകയാണ്. കേരളം നടന്നു മുന്നേറിയ വഴികളിൽ ഒത്തിരി മഹാമനുഷ്യരുടെ ചോരയും കണ്ണീരുമുണ്ട്. സ്വന്തം ഭൂമിയോ സ്വന്തം ചരിത്രമോ അന്യമായ ഒരു കാലം മലയാളിക്കുണ്ടായിരുന്നു. വിവേചനങ്ങളുടെയും വേർതിരിവുകളുടെയും അടിച്ചമർത്തലുകളുടെയും ദയാരഹിതമായ ചൂഷണങ്ങളുടെയും നാളുകളിലൂടെയാണ് നാം കടന്നുവന്നത്. ഭരണ-നിയമ സംവിധാനങ്ങൾക്ക് കൃത്യതയോ വ്യക്തതയോ അന്യമായിരുന്ന

നാളുകളായിരുന്നു അത്. രാജഭരണവും ദിവാൻ ഭരണവും വിദേശാധിപത്യത്തിന്റെ ക്രൗര്യവും അടങ്ങിയ കാലമായിരുന്നു അത്. ഈ കാലത്തോട് വ്യത്യസ്തമായ തലങ്ങളിലും വിവിധ സ്വഭാവ-രൂപ ഭാവങ്ങളിലും സന്ധിയില്ലാതെ കലഹിച്ചും ഏറ്റുമുട്ടിയുമാണ് നാം പുതിയ വഴികളിലേയ്ക്ക് സഞ്ചരിക്കുന്നത്. ഈ സഞ്ചാരത്തിനിടയിലെ പ്രതീക്ഷാനിർഭരമായ സംഭവമായിരുന്നു രാജ്യത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യ പ്രാപ്തി. 1956 നവംബർ 1-ന് ഐക്യ കേരളമെന്ന മലയാളിയുടെ മഹാസ്വപ്നംകൂടി സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെട്ടതോടെ നമ്മുടെ പ്രതീക്ഷകൾക്ക് പുതിയ ചിറകുകൾ മുളച്ചു. കേരളപ്പിറവിക്ക് ശേഷം 1957 ഫെബ്രുവരി-മാർച്ച് മാസങ്ങളിലായി നടന്ന ആദ്യ നിയമസഭാ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി അധികാരത്തിലെത്തുകയും ചെയ്തു. കർഷകരും തൊഴിലാളികളും പാവപ്പെട്ടവരുമടങ്ങുന്ന സാധാരണക്കാരുടെ മോഹനസ്വപ്നങ്ങൾ പൂവണിയിക്കാൻ കഴിയുന്ന നിയമ-ഭരണ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷകൾ സമ്മാനിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഇ.എം.എസ്. നമ്പൂതിരിപ്പാടിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഗവൺമെന്റ് 1957 ഏപ്രിൽ 5-ന് സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്ത് അധികാരമേറ്റത്. അധികാരമേറ്റതിന്റെ ആറാം നാളിൽ ആ സർക്കാർ കൊണ്ടുവന്ന കുടിയിറക്കൽ നിരോധന ഓർഡിനൻസ് കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹിക ജീവിതം ചിട്ടപ്പെടുത്തുവാനും

മെച്ചപ്പെടുത്തുവാനും സഹായകമായ നടപടികളുടെ അരുണോദയമായിരുന്നു. പിന്നീട് ആ സർക്കാർ പാസ്സാക്കിയ കാർഷിക പരിഷ്കരണ നിയമവും വിദ്യാഭ്യാസ നിയമവുമടക്കമുള്ള നിയമനിർമ്മാണ നടപടികളുടെ കേളികൊട്ട് ആരംഭിച്ചതും ഇവിടെ നിന്നായിരുന്നു. പിന്നീട് പുതിയ മന്ദിരത്തിലേയ്ക്ക് മാറുന്ന 1998 വരെ ഈ സഭാ വേദിയാണ് കേരളത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ-സാമൂഹിക-സാമ്പത്തിക ജീവിതത്തിന്റെ ചാലും ചലനവും അടയാളപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്. 1957 ഏപ്രിൽ 27-ന് സഭ ചേർന്ന ദിവസംതന്നെ അംഗങ്ങളുടെ സത്യപ്രതിജ്ഞയ്ക്കൊപ്പം വൈകിട്ട് ഗവർണറുടെ നയപ്രഖ്യാപനവും നടന്നതായാണ് ചരിത്രം പറയുന്നത്. അന്ന് 114 നിയമസഭാ മണ്ഡലങ്ങളേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അവയിൽ 12 എണ്ണം ദ്വയാംഗ മണ്ഡലങ്ങളായിരുന്നു. അങ്ങനെ ആകെ അംഗങ്ങൾ 126 ആയിരുന്നു. ഇന്നത് 140 ആയി ഉയർന്നു. ഗവർണറുടെ നയപ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ സമയവും രീതിയും മാറി. ഇതൊക്കെ സാങ്കേതികവും നിയമപരവുമായ മാറ്റങ്ങൾ മാത്രമാണ്. എന്നാൽ സഭയുടെ പൊതുസ്വരം കേരളത്തിന്റെയും മലയാളിയുടെയും മുന്നേറ്റത്തിനുതകുന്ന നിയമ നിർമ്മാണങ്ങളുടേതായിരുന്നു. ഈ സഭാ വേദിയും ഇവിടെ സമ്മേളിച്ച സമാജികരുടെ ഇടപെടലുകളും നിയമസഭയുടെ അർത്ഥവും ആശയങ്ങളുമാണ് കേരള ചരിത്രവും സാമൂഹ്യ ജീവിതവും ഉയരങ്ങളിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുപോയത്. രാഷ്ട്രീയത്തോടും

മലയാളിയുടെ ജീവിതത്തോടും സാർത്ഥകമായി സംവദിച്ച സാമാജികരുടെ രാഷ്ട്രീയ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളെയും നിലപാടുകളെയും മലയാളിയുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഹൃദയപക്ഷത്ത് പ്രതിഷ്ഠിച്ചുമുന്നേറിയ പാരമ്പര്യമാണ് ഈ സഭയ്ക്കുള്ളത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് രാജ്യത്തെ 29 സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ പല തലത്തിലും മികവ് സ്വന്തമാക്കാൻ കേരളത്തിന് കഴിഞ്ഞത്. നമ്മുടെ പുതിയ നിയമസഭാ മന്ദിരം രാജ്യത്തെ ഏറ്റവും പ്രശസ്തമായ നിയമനിർമ്മാണ വേദിയാണ്. കാലവും ജീവിതവും മാറിയതിനനുസരിച്ച് പുതിയ പ്രവർത്തനങ്ങളും പ്രതിസന്ധികളും നമുക്ക് നേരിടേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. ഇവയൊക്കെ പരിഹരിക്കാൻ പുതിയ നിയമനിർമ്മാണ സഭകളും അനിവാര്യമാണ്. ഒന്നാം നിയമസഭയിൽ അന്നത്തെ കാലമാവശ്യപ്പെടുന്ന നിയമനിർമ്മാണങ്ങളാണ് നടത്തിയത്. അതിനോട് നീതി പുലർത്തുന്ന തരത്തിൽ പുതിയ കാലത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങളും സാധ്യതകളും കണ്ടറിഞ്ഞുകൊണ്ട് നിയമസഭാ പ്രവർത്തനം മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകാൻ കഴിയണം. നിർഭാഗ്യവശാൽ ഈ ലക്ഷ്യത്തിലേയ്ക്ക് നടന്നടുക്കാൻ പല കാരണങ്ങളുംകൊണ്ട് നമുക്ക് കഴിയുന്നില്ലെന്നത് സമ്മതിക്കാതെ വയ്യ. വർഷത്തിന്റെ മൂന്നിലൊന്ന് സമയംപോലും സഭ സമ്മേളിക്കുന്നില്ല. സമ്മേളിക്കുന്ന ദിവസങ്ങളിൽത്തന്നെ പല നടപടികളും ശ്ലോകത്തിൽ കഴിക്കേണ്ടിവരുന്ന സ്ഥിതിയുണ്ട്. ബില്ലുകളുടെ ചർച്ചകളിൽ

ഗൗരവതരമായ സംഭാവനകൾ ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നവരുടെ എണ്ണം കുറഞ്ഞുവരുന്നുവെന്ന പരാതിയുമുണ്ട്. സഭാ സമ്മേളനങ്ങളിലെ ഗൗരവതരമായ ഇടപെടലുകളേക്കാൾ മാധ്യമ ശ്രദ്ധ ലഭിക്കുന്നത് നാവുപിഴവുകൾക്കും അന്ത:സാരശൂന്യമായ തമാശകൾക്കുമാണെന്ന് വരുന്നത് ഭൂഷണമാണോയെന്ന് ബന്ധപ്പെട്ടവരെല്ലാം ആലോചിക്കണം. പഴയ കാലത്തെ സാമാജികരുടെ സരസമായ നേരമ്പോക്കുകളിൽപ്പോലും രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെയും ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനത്തിന്റെയും സത്ത ചാലിച്ചുചേർത്തിരുന്നുവെന്നതാണ് ശ്രദ്ധേയം.

ഭൂപരിഷ്കരണം, ഭരണപരിഷ്കാരം, തദ്ദേശസ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളെ പ്രാദേശിക സർക്കാരുകളായി മാറ്റുന്നതിന്റെ തുടക്കം, അധികാര വികേന്ദ്രീകരണത്തിന്റെയും ജനകീയാസൂത്രണത്തിന്റെയും ആദ്യ പാഠങ്ങൾ, പോലീസ് സേനയിലെ പരിഷ്കാരങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ ജീവിതത്തിന്റെ സർവ്വസ്പർശിയായ കാര്യങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്ത വേദിയാണിത്. കേരള നിയമസഭയുടെ 60 വർഷത്തിനിടയിലെ ഏറ്റവും സുദീർഘവും അർത്ഥപൂർണ്ണവുമായ ബില്ലിന്റെ ചർച്ച നടന്നത് ഈ ചരിത്രസ്മാരകത്തിലാണ്. 124 മണിക്കൂർ ചർച്ച ചെയ്തപ്പോഴാണ് കാർഷിക-ഭൂപരിഷ്കരണ നിയമം പാസ്സാക്കിയത്. സഭയ്ക്കുള്ളിലും സെലക്ട് കമ്മിറ്റി നിലവാരത്തിലും അതിവിശദമായ ചർച്ച നടന്നതും ഈ ബില്ലുകളുമായി

ബന്ധപ്പെട്ടായിരുന്നു. സെലക്ട് കമ്മിറ്റിതന്നെ 60 ദിവസംകൊണ്ട് ഇത്രയേറെ ഗൗരവത്തോടെ ചർച്ച ചെയ്ത മറ്റൊരു ബിൽ പിൽക്കാലത്ത് നിയമമാക്കിയിട്ടുണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ്.

ഞാൻ ദീർഘിപ്പിക്കുന്നില്ല. ഈ തിരിഞ്ഞുനോട്ടം കേവലം ഗൃഹാതുരത്വം നിറഞ്ഞ ഓർമ്മകൾ അയവിറക്കാനല്ല. മറിച്ച്, പാഠങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളാനും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഇന്നത്തെ സങ്കീർണ്ണ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടുന്നതിനുള്ള കരുത്താർജ്ജിക്കുന്നതിനുമാണ് ലക്ഷ്യമാക്കിയിട്ടുള്ളത്. ഈ ലക്ഷ്യ സാക്ഷാത്കാരത്തിനുള്ള ഓർമ്മപ്പെടുത്തലായി ഇന്നത്തെ സമ്മേളനം മാറുമെന്നാണ് ഞാൻ ആശിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ ഉണ്ടാവട്ടെ എന്ന് ആശംസിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ നിർത്തുന്നു.

<u>ശ്രീ. ഉമ്മൻ ചാണ്ടി</u> : സർ, നമുക്കെല്ലാം ധന്യമായ ഒരു മുഹൂർത്തമാണിത്. 1970-ൽ ഈ നിയമസഭയിലേയ്ക്ക് വന്ന എനിക്ക് 1998 വരെ, 28 വർഷക്കാലം തുടർച്ചയായി ഈ മന്ദിരത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കാൻ സാധിച്ചത് ഞാൻ ഓർക്കുകയായിരുന്നു. ഒരു നിയമസഭാ സാമാജികനെന്ന നിലയിൽ എന്റെ പഠന കളരി ഈ നിയമസഭാ ഹാളാണ്. അതുപോലെതന്നെ മൂന്ന് പ്രാവശ്യം മന്ത്രിയായപ്പോൾ, മന്ത്രിയെന്ന നിലയിലുള്ള ധാരാളം അനുഭവ സമ്പത്ത്, അതിൽ

വീഴ്ചകളും കുറവുകളും വന്നിട്ടുണ്ട്, കൂടാതെ അഭിനന്ദനവും കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ വളരെയേറെ അനുഭവസമ്പത്തുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ള ഈ മന്ദിരം എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വ്യക്തിപരമായി, വളരെ വൈകാരികമായി ബന്ധമുള്ള ഒന്നാണ്. അങ്ങ് ഈ ഹാളിന്റെ പരിമിതികളെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞു. ഈ ഹാളിന് പരിമിതികളുണ്ടെന്ന കാര്യം സമ്മതിക്കുന്നു. എന്നാലും ഈ ഹാളാണ് വളരെ ഹൃദ്യമായിട്ടുള്ള ഹാൾ എന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. അങ്ങ് ഈ പ്രാവശ്യം മുൻകൈയെടുത്ത് ഇങ്ങനെ ഒരു സമ്മേളനം വിളിച്ചതിൽ പ്രത്യേകം നന്ദിയുണ്ട്. വർഷത്തിലൊരിക്കലെങ്കിലും ഈ ഹാളിൽവച്ച് ഇങ്ങനെയൊരു കൂട്ടായ്മ നടത്തുന്നതിന് മുൻകൈയെടുക്കണം. ശ്രീ. കെ. ബി. ഗണേഷ്കുമാർ സീറ്റുകൾ തമ്മിലുള്ള അടുപ്പത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു. അത് ശരിയാണ്. പൊതുപ്രവർത്തകർ എപ്പോഴും മറ്റുള്ളവരുമായി അടുത്ത് നിൽക്കുകയും ഇടുങ്ങിയ വഴികളിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുകയും ചെയ്താലാണ് തെറ്റ് ചെയ്യാതെ മുമ്പോട്ട് പോകാൻ സാധിക്കുന്നത്. ഇവിടെ ഇടുങ്ങിയ വഴികളും അടുത്തടുത്ത സീറ്റുകളുമാണ്. അതുകൊണ്ട് വർഷത്തിലൊരിക്കലെങ്കിലും അതിനുള്ള അവസരമുണ്ടാക്കണമെന്ന ഒരഭ്യർത്ഥന നടത്തുകയാണ്. അങ്ങ് ഇവിടെ പറഞ്ഞ ഒരഭിപ്രായത്തോട് ഞാൻ പൂർണ്ണമായും യോജിക്കുകയാണ്. നമുക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ട അവസരങ്ങൾ തിരിച്ചെടുക്കണം. പ്രത്യേകിച്ച്

വിദ്യാഭ്യാസ, ആരോഗ്യമേഖലകളിലും സാമൂഹ്യ മണ്ഡലങ്ങളിലും നമുക്ക് ധാരാളം അഭിമാനകരമായ നേട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ തൊഴിലവസരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിലും ഐ.റ്റി., ടൂറിസം മേഖലകളിലും അർഹിക്കുന്ന രീതിയിൽ വളരുവാനും സാധിച്ചിട്ടില്ല. അതിന് സമവായം വേണമെന്ന് അങ്ങ് പറഞ്ഞതിനോട് ഞാൻ യോജിക്കുകയാണ്. സമവായത്തിന് ഗവൺമെന്റ് മുൻകൈയെടുക്കുകയും പ്രതിപക്ഷം അതിനോട് സഹകരിക്കുകയും വേണം. നാമെല്ലാം പ്രവർത്തിക്കുന്നത് ജനങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയും നാടിന്റെ നന്മയ്ക്ക് വേണ്ടിയുമാണെങ്കിൽ ഈ നാടിന്റെ നഷ്ടപ്പെട്ട അവസരങ്ങൾ തിരിച്ചുപിടിക്കാൻ സമവായത്തോടുകൂടിയ പ്രവർത്തനശൈലി നാം അംഗീകരിച്ചേ മതിയാകൂ. അതിന് ഗവൺമെന്റ് മുൻകൈയെടുക്കണം. പ്രതിപക്ഷത്തുനിന്നും അതിന് പൂർണ്ണ പിന്തുണയുണ്ടാകും എന്ന് പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നമ്മുടെ നേട്ടങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവസരങ്ങൾ വിനിയോഗിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും പറയുമ്പോൾ, വിദേശമലയാളികളെ നമുക്ക് ഒരിക്കലും മറക്കാൻ സാധിക്കില്ല. അവർ വഹിച്ചിട്ടുള്ള പങ്ക്, അവർ നൽകിയിട്ടുള്ള സംഭാവന, അവർ കാണിക്കുന്ന താൽപര്യം, നിശ്ചയമായും അവകൂടി പ്രയോജനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് നമുക്ക് മുന്നോട്ടുപോകാം. ഞാൻ കൂടുതൽ സമയമെടുക്കുന്നില്ല. കാരണം ഇവിടെ എല്ലാപേരും ഈ നിയമസഭയുടെ

നേട്ടങ്ങളെക്കുറിച്ചും നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ നേട്ടങ്ങളെക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞു. എനിക്ക് ഒരു കാര്യംമാത്രമെ പറയാനുള്ളൂ. നാമൊക്കെ പാർലമെന്ററി ജനാധിപത്യത്തിന്റെ പരിധിയിൽ നിന്നുകൊണ്ട് പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാണ്. ഇതിനോട് വിശ്വാസമില്ലാത്തവരും ഇതിനെ എതിർക്കുന്നവരുമുണ്ട്. അവരെക്കുറിച്ച് നമുക്കൊന്നും പറയാൻ കഴിയുകയില്ല. ഗവൺമെന്റ് അവരെ നിയമത്തിന്റെ വഴികളിലൂടെയാണ് കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടത്. നക്സലൈറ്റുകൾ, മാവോയിസ്റ്റുകൾ, ഭീകരവാദികൾ എന്നിവരൊക്കെ പാർലമെന്ററി ഡെമോക്രസിയിൽക്കൂടി ഈ രാജ്യത്ത് നേട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാകില്ലെന്നും ജനങ്ങളുടെ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പരിഹാരമുണ്ടാകില്ലെന്നും വിശ്വസിക്കുകയും അതിനെതിരായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുമാണ്. അവരുടെ കാര്യത്തിൽ നമുക്കൊന്നും ചെയ്യാൻ സാധിക്കുകയില്ല. പക്ഷേ നാം പാർലമെന്ററി ജനാധിപത്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണ്. നാം അതിന്റെ അവസരങ്ങൾ വിനിയോഗിക്കുന്നവരും അവകാശങ്ങൾ നേടിയെടുക്കുന്നവരുമാണ്. അങ്ങനെയുള്ള നാം പാർലമെന്ററി ഡെമോക്രസിയെ ശക്തിപ്പെടുത്താൻ പ്രവർത്തിക്കണം. എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ശക്തിക്ക് ഏറ്റവും ആവശ്യം സഹിഷ്ണുതയാണ്. മറ്റുള്ളവർ പറയുന്നത് കേൾക്കുക, അതിനകത്ത് എന്തെങ്കിലും ശരിയുണ്ടെങ്കിൽ

അംഗീകരിക്കുക. തെറ്റുണ്ടെങ്കിൽ അത് തെറ്റാണെന്ന് ബോധ്യപ്പെടുത്തുക. സഹിഷ്ണുത പലപ്പോഴും കൈവിടുന്നു. ഞാൻ ആരേയും കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നില്ല. ഞാനുൾപ്പെടെ, നാമൊക്കെ അവസരത്തിനൊത്ത് സഹിഷ്ണുത കാണിക്കുകയോ കാണിക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യങ്ങളുണ്ട്. ആ സഹിഷ്ണുത കൈവിടുമ്പോഴാണ് പലപ്പോഴും ഈ സഭയ്ക്കും കേരളത്തിനും നാണക്കേടുണ്ടാക്കുന്ന വിധത്തിലുള്ള പല സംഭവങ്ങളുമുണ്ടായത്. അതുകൊണ്ട് പാർലമെന്ററി ജനാധിപത്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും അതിന്റെ അവസരങ്ങൾ വിനിയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നാം, പാർലമെന്ററി ഡെമോക്രസിയെ ശക്തിപ്പെടുത്താൻ സഹിഷ്ണുതയോടുകൂടി മറ്റുള്ളവരെ കേൾക്കാൻ.... എല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ആർക്കാണ് സാധിക്കുന്നത്? ആർക്കും സാധിക്കുകയില്ല. പക്ഷേ മറ്റുള്ളവർ പറയുന്നത് കേൾക്കാൻ, കേട്ടതിൽ നല്ലതുണ്ടെങ്കിൽ അംഗീകരിക്കാൻ, തെറ്റാണെങ്കിൽ കഴിയുന്നത്ര ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ട് മുന്നോട്ടുപോകുകയാണ് വേണ്ടത്. കേരളം പലതിനും മാതൃകയായിരുന്നിട്ടുണ്ട്. പലതിനും മുമ്പിൽ നാം നടന്നിട്ടുണ്ട്. പാർലമെന്ററി ഡെമോക്രസിയെ ശക്തിപ്പെടുത്തി ജനങ്ങളുടെ പ്രതീക്ഷയ്ക്കൊത്ത് ഉയരുന്നതിനുള്ള പ്രവർത്തനരംഗത്തും നാമൊരു മാതൃകയായി നിന്ന്

പ്രവർത്തിക്കണം. അങ്ങയോട് പ്രത്യേകം നന്ദി പറഞ്ഞുകൊണ്ട് എന്റെ വാക്കുകൾ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

<u>ശ്രീ. എൻ. വിജയൻ പിള്ള</u>: ബഹുമാന്യനായ സ്പീക്കർ സർ, അങ്ങും മുഖ്യമന്ത്രിയും പ്രതിപക്ഷനേതാവും മുൻമുഖ്യമന്ത്രിമാരും മറ്റ് കക്ഷിനേതാക്കളും പ്രകടിപ്പിച്ച അഭിപ്രായങ്ങൾ തന്നെയാണ് എനിക്കുമുള്ളത്. തീർച്ചയായും 60 വർഷം പിന്നിടുന്ന ഈ ദിവസം വളരെ സുപ്രധാനമാണ്. ഞാൻ പുതിയ ഒരംഗമാണ്. എനിക്ക് രണ്ട് സഭയിലും പങ്കെടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ അതിയായ സന്തോഷമുണ്ട്. കാരണം ഒന്നാമത്തെ നിയമസഭ കൂടിയ ഈ ഹാളിലേയും ഇപ്പോൾ നിയമസഭ കൂടക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പുതിയ ഹാളിലേയും അനുഭവങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ഇവിടെ ഇരിക്കുന്ന നേതാക്കൾ അറുപത് വർഷത്തെ പാർലമെന്ററി ഡെമോക്രസിയുടെ അസംബ്ലി ജീവിതത്തെപ്പറ്റി ഒരുപാട് കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു. തീർച്ചയായും മുമ്പ് ഇവിടെ പ്രവർത്തിച്ച രണ്ട് വ്യക്തികൾ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ട്. അതിൽ ഒരു വ്യക്തി ബഹുമാനപ്പെട്ട ഇ. ചന്ദ്രശേഖരൻ അവർകളാണ്. അദ്ദേഹം ഇന്നത്തെ 'മാതൃഭൂമി' പത്രത്തിൽ പറഞ്ഞ ഒരു കാര്യം, പണ്ട് ഈ സഭയിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത് ആശയവിനിമയ പ്രസംഗത്തിലൂടെയാണ് എന്നാണ്. ഇന്ന് തീവ്രമായ മറ്റ് വികാരങ്ങളിൽക്കൂടിയാണ് ഈ സഭയിൽ പെരുമാറുന്നത്, അത്

മാറണമെന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. തീർച്ചയായും ഈ രീതിയിലുള്ള പാർലമെന്ററി ജനാധിപത്യം ഈ അസംബ്ലി ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്നതിന് വേണ്ടിയുള്ള അറുപത് വർഷത്തെ പ്രവർത്തനം..... അറുപത് വർഷത്തിൽ ഈ അസംബ്ലിയിൽ നടന്നിട്ടുള്ള നിയമനിർമ്മാണങ്ങൾ, സാധാരണക്കാരനും പാവപ്പെട്ടവനുമൊക്കെ നേടിയെടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരുപാട് ഗുണങ്ങളുണ്ട്. തീർച്ചയായും സഖാവ് പിണറായി വിജയന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഗവൺമെന്റ് നാല് മിഷനുകൾ ഇവിടെ നടപ്പാക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പുതിയൊരു പരിവർത്തനമായി ഭരണപക്ഷവും പ്രതിപക്ഷവും ഇതിനെ കണ്ട് നമ്മുടെ നാടിന്റെ ഐശ്വര്യത്തിനുവേണ്ടി ഈ നാല് മിഷനുകളും ഭരണഘടനയിൽ തന്നിരിക്കുന്ന മൂല്യങ്ങളും ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് ഈ സംസ്ഥാനത്തെ ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഐക്യത്തോട്ടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കണമെന്ന് മാത്രം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് എല്ലാവിധ അഭിവാദ്യങ്ങളും അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് നിർത്തുന്നു. നന്ദി, നമസ്കാരം.

ശ്രീ. പി. സി. ജോർജ്: സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രി, പ്രതിപക്ഷനേതാവ്, കക്ഷിനേതാക്കൾ, മുൻമുഖ്യമന്ത്രിമാരായ സഖാവ് വി.എസ്. അച്ചുതാനന്ദൻ, ബഹുമാനപ്പെട്ട ഉമ്മൻ ചാണ്ടി, ഇതിനെല്ലാമുപരിയായി സഭയുടെ നാഥനായ ബഹുമാന്യനായ അങ്ങും പ്രകടിപ്പിച്ച എല്ലാ വികാരത്തോടും വളരെ

സന്തോഷത്തോടുകൂടി ഞാൻ യോജിക്കുകയാണ്. 1980-ൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട പി. ജെ. ജോസഫിന്റെ കൂടെയാണ് ഞാൻ ആദ്യമായി ഈ സഭയിലേയ്ക്ക് കടന്നുവരുന്നത്. അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ ഇവിടെയില്ല. അദ്ദേഹത്തോടുള്ള നന്ദിയും പറയുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. ഇപ്പോൾ ശ്രീ. പി. മുഹമ്മദ് മുഹസിൻ ഇരുന്ന സ്ഥാനത്താണ് ഞാൻ അന്ന് ആദ്യമായി ഇരുന്നത്. 1998-ൽ ആ സൈഡിലായിരുന്നു ഇരുന്നത്. അന്ന് ഇടുക്കി ജില്ലക്കാരനായ തോമസ് ജോസഫാണ് എന്റെ അടുത്തുണ്ടായിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ ഇടുക്കി ജില്ലക്കാരനായ ശ്രീ. റോഷി അഗസ്റ്റിനാണ് എന്നോടൊപ്പം ഇരിക്കുന്നതെന്ന് ഞാൻ കാണുന്നു. വളരെ നീണ്ട ചർച്ചയിലേയ്ക്കൊന്നും ഞാൻ കടക്കുന്നില്ല, ഒന്നുരണ്ട് കാര്യങ്ങൾ മാത്രം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവസാനിപ്പിക്കാം. മഹാനായ ഇ. എം. ശങ്കരൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്, വിശ്വപൗരനായി ഉയർന്ന ആ വലിയ മനുഷ്യൻ അറുപത് വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ബഹുമാനപ്പെട്ട പിണറായി വിജയൻ ഇരുന്ന സ്ഥാനത്ത് ഒന്നാം സ്ഥാനത്തായി ഇരിക്കുകയാണ്. ജനാധിപത്യ പ്രക്രിയയിലൂടെ ലോകത്ത് ആദ്യമായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു വന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരനാണ് ഇ.എം. ശങ്കരൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്. പല പേരും പറയുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ സത്യത്തിൽ അതാണ് ശരി. ആ വലിയ മനുഷ്യന്റെ ഓർമ്മയ്ക്ക് മുമ്പിൽ ഞാൻ ആദരാഞ്ജലികൾ അർപ്പിക്കുകയാണ്.

അദ്ദേഹമിരുന്ന കസേരയിൽ ഇരിക്കാൻ ഭാഗ്യം കിട്ടിയത് ഒരു ദൈവാനുഗ്രഹമായി ശ്രീ. പിണറായി സഖാവിന് കണക്കാക്കാം എന്നാണ് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത്. ഞാൻ ഈ സഭയിൽ വരുമ്പോൾ അന്നത്തെ പ്രതിപക്ഷ നേതാവ് കെ. കരുണാകരനാണ്. കെ. കരുണാകരന്റെ അനുയായി പ്രവർത്തിച്ചുവന്ന ശ്രീ. രമേശ് ചെന്നിത്തലയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കസേരയിൽ ഇരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. പക്ഷേ ഇടയ്ക്ക് അദ്ദേഹം കരുണാകരനെ ഒന്ന് കുത്തി. അത് വേറെകാര്യം. ഉള്ളത് പറയേണ്ടേ? ഞാനത് പ്രത്യേകം ഓർക്കുകയാണ്. ഞാൻ ഒരു കാര്യംകൂടി പറയട്ടെ, ഇ. എം. ശങ്കരൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട് ഈ കേരളത്തിന് നൽകിയ ഏറ്റവും വലിയ സംഭാവന എന്താണ്; ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റ് കാഴ്ചപ്പാടോടുകൂടി ഈ സംസ്ഥാന ഭരണത്തെ അദ്ദേഹം നയിച്ചു. ഇവിടത്തെ പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടവർ, പട്ടികജാതിക്കാർ, പട്ടികവർഗ്ഗക്കാർ. പിന്നോക്കക്കാർ ഉൾപ്പെടെയുള്ളവർക്ക് അവരുടേതായ രീതിയിലുള്ള അംഗീകാരം നൽകിക്കൊണ്ട് മുന്നോട്ടുപോയില്ലെങ്കിൽ ഒരു രാഷ്ട്രീയപാർട്ടിക്കും മുന്നോട്ടുപോകാൻ കഴിയില്ല എന്ന പാഠം അദ്ദേഹം പഠിപ്പിച്ചു എന്നതാണ് ഇ.എം. ശങ്കരൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട് കേരളത്തിന് നൽകിയ ഏറ്റവും വലിയ സംഭാവന. യാതൊരു സംശയവുമില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ കാഴ്ചപ്പാട് വിട്ട് ഇവിടത്തെ പ്രാദേശിക പാർട്ടികൾക്കോ നാഷണൽ പാർട്ടികൾക്കോ

പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയാത്ത സാഹചര്യമുണ്ടായി. മറ്റു പല സ്ഥലങ്ങളിലും നാഷണൽ പാർട്ടികൾ പല സ്വഭാവങ്ങൾ എടുക്കുമ്പോഴും കേരളത്തിൽ ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റ് കാഴ്ചപ്പാടിൽ പ്രവർത്തിക്കാൻ പ്രചോദനമായിത്തീർന്നത് മഹാനായ ഇ. എം. ശങ്കരൻ നമ്പൂതിരിപ്പാടിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളാണ്.

ഒരു ചെറിയ കാര്യംകൂടി പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞാൻ നിർത്തുകയാണ്. ഇന്ന് നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്ത് ഇരുപത്തി ഒൻപതിനായിരത്തോളം കോളനികളുണ്ട്. 33 ലക്ഷത്തോളം വരുന്ന എസ്.സി./ എസ്.ടി. വിഭാഗവും. അവരിൽ 49 ശതമാനവും ഈ കോളനികളിലാണ് കഴിയുന്നത് എന്നുപറഞ്ഞാൽ ഈ 60 വർഷം യു.ഡി.എഫും എൽ.ഡി.എഫും മാറിമാറി ഭരിച്ചിട്ട് ഈ വിഭാഗത്തോട് നീതി ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞോ എന്നത് ചർച്ച ചെയ്യണം. ഞാൻ കണക്ക് നോക്കിയപ്പോൾ കോളനിയിൽ താമസിക്കുന്ന 49.50 ശതമാനം പോലെതന്നെ 28 ശതമാനം തോട്ടുപുറമ്പോക്കിലും ആറ്റുപുറമ്പോക്കിലും താമസിക്കുകയാണ്. അപ്പോൾ ഇവിടത്തെ എസ്.സി./ എസ്.റ്റി. വിഭാഗങ്ങളുടെ ഗതി എന്താണ്; കോടാനുകോടി രൂപ നമ്മൾ ചെലവഴിച്ചു. എന്നിട്ട് എവിടെ നിൽക്കുന്നു? എന്തുകൊണ്ട് ഈ പാവങ്ങൾക്ക് സ്വസ്ഥമായി ഒരു വീട് ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയുന്നൊരു സാഹചര്യം ഇല്ല. ഈ നാല് വർഷംകൊണ്ട് ബഹുമാനപ്പെട്ട ശ്രീ. എ.കെ. ബാലൻ മന്ത്രിയുടെ

ഭാഗത്തുനിന്നും ശക്തമായ ഇടപെടൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഉണ്ടാകണം എന്നുമാത്രം ഞാൻ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അതുപോലെതന്നെയാണ് മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളുടെ കാര്യവും. അവർക്കുവേണ്ടിയും ചില നീക്കങ്ങൾ നടത്തുന്നതിൽ സന്തോഷമുണ്ട്. പിന്നോക്കക്കാർ, പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടവർ എന്നിവർക്കുവേണ്ടി ശക്തമായ ഇടപെടലുകൾ നടത്താൻ ജനപ്രതിനിധികൾ തയ്യാറാകണം. അതോടൊപ്പം, നമ്മുടെ സർക്കാർ നൽകുന്ന ഉറപ്പുകളുണ്ട്. ആ ഉറപ്പുകൾ എത്ര പാലിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് പറയുകയാണ്. ഇതിനായി ഒരു കമ്മിറ്റിയുണ്ട്, ഉറപ്പുകൾ പാലിക്കുന്ന കമ്മിറ്റി. എത്ര ഉറപ്പുകൾ പാലിക്കുന്നു; മന്ത്രിമാർ നൽകുന്ന ഉറപ്പുകൾ അതേ പടിയാണ്. ആ ഉറപ്പുകൾ പാലിക്കപ്പെടുന്നു എന്ന് നിർബന്ധമായും തീരുമാനമെടുപ്പിക്കാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട സ്പീക്കറുടെ ഭാഗത്തുനിന്നും ശക്തമായ ഇടപെടൽ ഉണ്ടാകണം എന്നുമാത്രം അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഇവിടെ ഇങ്ങനെ ഒരു അവസരം ഉണ്ടാക്കിയ അങ്ങയേയും സർക്കാരിനേയും പ്രത്യേകമായി അഭിനന്ദിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ എന്റെ വാക്കുകൾ ചുരുക്കുന്നു.